ഇസാനബിയുടെ മരണവും പുനരാഗമനവും

ഹസ്റത്ത് മിർസാ ബശീർ അഹ്മദ് (റ)

ഈസാനബിയുടെ മരണവും പുനരാഗമനവും

ഹസ്റത്ത് മിർസാ ബശീർ അഹ്മദ് (റ)

ഇസ്‌ലാം ഇന്റർനാഷനൽ പബ്ലിക്കേഷൻസ്

Malayalam
EESANABIYUDE MARANAVUM PUNARAGAMANAVUM

Author:
HADHRAT MIRZA BASHIR AHAMAD(R)

Translated by:
LATE V. ABDUL QAYYOOM

Printed at:
Geethenjali Offset Prints

Cover Design & DTP:
Carrot, Calicut

Ist EDITION : JULY 1968
IInd EDITION : DECEMBER 2002

COPIES : 6000

PRICE : Rs.10.00

Publishers :
ISALAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS
Ahmadiyya Muslim State Committee
G.H. Road, Calicut-673001.

പ്രസ്താവന

ഇരുപത് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് ഭൂജാതനായ ഹസ്റത്ത് ഈസാനബി(അ)യുടെ ജീവിതമരണപ്രശ്നം ഇന്നും ഒരു വിവാദവിഷയമായി നിലകൊള്ളുന്നു. യഹൂദരുടെ വിശ്വാസം അദ്ദേഹം ഒരു കള്ളപ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്നും അതിനാൽ തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊന്നു, അദ്ദേഹം ഒരു ശപ്തനാണെന്നു തെളിയിച്ചുവെന്നുമാണ് (നഊദുബില്ലാ)

ഇതിന്നെതിരിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്, ജന്മനാ പാപികളായ മനുഷ്യകുലത്തെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനായി ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു കുരിശിൽ ബലിയായി മൂന്നു ദിവസം മരിച്ചുകിടന്നശേഷം പുനർജ്ജീവിച്ച് ആകാശാരോഹണം ചെയ്തിരിക്കയാണെന്നും അവസാനകാലം അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവന്നു സർവ്വജാതി മനുഷ്യർക്കിടയിലും ന്യായം വിധിക്കുമെന്നുമത്രെ.

ഈസാനബി(അ) ഒരു സത്യപ്രവാചകനാണെന്നും അദ്ദേഹം കുരിശിൽ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളും വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈസാനബിയെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു സ്ഥൂലദേഹത്തോടെ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തിയെന്നാണ് ഇന്നത്തെ ഭൂരിപക്ഷ മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും ആകാശത്തു ജീവിച്ചുവരികയാണെന്നും അവസാനകാലം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവന്നു ഇസ്‌ലാമിനെയും മുസ്‌ലിംക

ളെയും രക്ഷിക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നാൽ അഹമദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസം അങ്ങനെയല്ല. ഈസാനബി(അ) പ്രകൃതിസാധാരണമാംവിധം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. അതായത്, ശത്രുക്കളുടെ വധശ്രമത്തിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വദേശമായ ഫലസ്തീൻ വിട്ട് 'ഹിജ്റത്ത്' (പലായനം) ചെയ്തു; ആകാശത്തേക്കല്ല; ഭൂമിയിൽത്തന്നെ വേറെ ദിക്കിലേയ്ക്ക്. പിന്നീട് ഒരു ദീർഘകാലം പലേടത്തും പര്യടനം നടത്തി പ്രബോധനകൃത്യം നിർവഹിച്ച് ഒടുവിൽ മരിച്ചു ഭൂമിയിൽ മറയടക്കപ്പെടുകയാണെന്നുണ്ടായതെന്ന് അഹ്മദി മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനാധാരം ഖുർആൻതന്നെയാണ്. അതിനു ഉപോൽബലകമായി മറ്റു തെളിവുകളുമുണ്ട്.

അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവകാലത്തും അതിനു ശേഷവും വളരെയേറെ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയ ഒരു വിവാദ വിഷയമാണിത്. ഈസാനബി മരച്ചുപോയെന്ന വിശ്വാസം മാത്രം മതഭ്രംശത്തിനു കാരണമാണെന്നുപോലും പല പണ്ഡിതന്മാരും വിധി നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അത്തരക്കാർ ഇപ്പോഴും വിരളമല്ല. എന്നാൽ, അൽപ്പകാലമായി അഹ്മദികളല്ലാത്ത പല മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതന്മാരും ഈസനാബി മരിച്ചുപോയെന്നു സമ്മതിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഈജിപ്തിലെ പരേതനായ ശൈഖ് മുഹമ്മദ് അബ്ദുഹൂ, ശൈഖ് റശീദ്റിസാ, ശൈഖ് മുസ്തൽ മറാഗി എന്നീ പ്രമുഖ പണ്ഡിതന്മാർ അവരിൽ ഉൾപ്പെടും. കയ്റോവിലെ ജാമിഉൽ അസ്ഹർ എന്ന മുസ്‌ലിം സർവകലാശാലയുടെ മേലധ്യക്ഷനായിരുന്ന പരേതനായ അല്ലാമാ മഹ്മൂദ് ശൽത്തൂത്ത് ഈസാനബി മരിച്ചുപോയെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് നൽകിയ *ഫത്‌വ* (മതവിധി) പ്രസ്തു സർവ്വകലാശാല ഔദ്യോഗികമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല, പരിശുദ്ധ മക്കയിലെ 'റാബിത്തത്തുൽ ആലമിൽ ഇസ്‌ലാമി' (മുസ്‌ലിം വേൾഡ് ലീഗ്) പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് ഖുർആൻ പരിഭാഷയിലും ഈസാനബി (അ) ഇതര പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെതന്നെ മരിച്ചുപോയെന്ന സംഗതി വ്യക്തമാക്കി

യിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഇന്ത്യയിലെ ഡോക്ടർ സർ മുഹമ്മദ് ഇഖ്ബാൽ, മൗലാനാ അബുൽകലാം ആസാദ് മുതലായ പണ്ഡിതന്മാരും ഈസാനബി (അ) മരിച്ചുപോയെന്ന വിശ്വാസം തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്.

നബിവചനങ്ങളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട 'ഇബ്നുമർയമി'ന്റെ ആഗമനമാണ് മറ്റൊരു വിവാദവിഷയം. ആ പ്രവചനങ്ങളുടെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പിടിച്ചുതൂങ്ങിക്കൊണ്ട് ഈസാനബി (അ) ആകാശത്തുനിന്നു ഇറങ്ങിവരുമെന്നാണ് ഇന്നും ഭൂരിപക്ഷ മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അഹ്‌മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസം 'ഇബ്നുമർയം ഇറങ്ങു'മെന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ താൽപ്പര്യം ഈസാനബി ആകാശത്തുനിന്നു ഇറങ്ങുമെന്നല്ല, അദ്ദേഹത്തിനു സദൃശനായ ഒരു മഹാത്മാവ് മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽനിന്നുതന്നെ ദൈവത്താൽ നിയുക്തനാകുമെന്നാണ്. ഈ പ്രവചനം ഹസ്റത്ത് അഹ്‌മദുൽ ഖാദിയാനിയിൽ സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അഹ്‌മദി മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇതിന്നെല്ലാം എതിരിൽ ഈസാനബി (അ) മരിക്കട്ടെ, മരിക്കാതിരിക്കട്ടെ; വരട്ടെ, വരാതിരിക്കട്ടെ; അതൊരു വിശ്വാസ പ്രശ്നമല്ല എന്നു വാദിക്കുന്ന ചിലരും ഇന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ വാദം വിലപ്പോവുകയില്ല. അതൊരു ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റം മാത്രമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഖുർആനിക തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു വിശ്വാസം ഒരിക്കലും അഗണ്യമാക്കാവതല്ല. ഈസാനബി (അ) ആകാശത്തു ജീവിച്ചുവരുവെന്നും അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിവരുമെന്നും അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത് മതഭ്രംശമാണെന്നും ഇന്നത്തെ ഭൂരിപക്ഷ മുസ്‌ലിംകൾ വാദിക്കുമ്പോൾ മറുവശത്ത് അഹ്‌മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപകർ ഈസാനബി (അ) മരിച്ചുപോയെന്നാണ് ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനമെന്നും വാഗ്ദത്തമസീഹ് താനാണെന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചുവെന്നും വാദിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈസാനബിയുടെ ജീവിത മരണ പ്രശ്നം എങ്ങനെ അപ്രസക്തമാകും? മാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്നു വരുത്തുന്നതിന്നായി ഉന്നയിക്കുന്ന ന്യായങ്ങളിൽ ഒന്ന് അദ്ദേഹം ആകാശത്തു

ജീവിച്ചുവരുന്നു എന്ന അവരുടെ വിശ്വാസമാണ്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത പ്രശ്നം ഗുരുതരമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല.

'ഈസാനബിയുടെ മരണവും പുനരാഗമനവും' എന്ന ഈ ലഘുകൃതി പ്രസ്തുത വിഷയത്തിന്റെ നാനാ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വസ്തുനിഷ്ഠമായ പഠനമാണ്. ഹസ്റത്ത് മീർസാ ബശീർ അഹ്മദ് സാഹിബ് (റ) രചിച്ച 'തബ്‌ലീഗെ ഹിദായത്ത്' എന്ന ഉർദു പുസ്തകത്തിന്റെ മലയാള വിവർത്തനമായ (പരിഭാഷകൻ മർഹൂം വി. അബ്ദുൽഖയ്യൂം സാഹിബ്) 'സന്മാർഗ്ഗദർശിനി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ പുസ്തകം. ഇതു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കണമെന്ന് എല്ലാ സത്യാന്വേഷികളോടും ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

–പ്രസാധകർ

ഈസാനബി (അ)യുടെ വഫാത്തും ഇബ്നുമർയമിന്റെ വരവും

ഈസാനബി (അ) ആകാശത്തിൽ സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് അവസാനകാലത്ത് ഇറങ്ങിവരികയെന്നും ഇക്കാലത്തെ മുസ്ലിംകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ പരന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുപോലെ, മസീഹും മഹ്ദിയും രണ്ടു വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളാണെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണക്കും അവർ വിധേയരായിരിക്കുന്നു.

ഈസാനബി ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല

ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം ഈസാനബി ആകാശത്തിൽ സ്ഥൂലശരീരത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ്. ഇതിനുള്ള മറുപടി, അദ്ദേഹം സ്ഥൂലദേഹത്തോടെ ആകാശത്തിലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടതായും ഇപ്പോഴും അവിടെ താമസിച്ചുവരുന്നതായും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ കൊണ്ടോ *സഹീഹായ* ഹദീസുകൊണ്ടോ ഒരു പ്രകാരത്തിലും തെളിയുന്നില്ല എന്നതാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നതു നോക്കുക:

فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُ

"ഏ, മനുഷ്യസന്താനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിൽതന്നെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം കഴിക്കുകയും ഇതിൽവെച്ചു തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്യും" (7:26) ലോകത്തു മനുഷ്യന്ന് രണ്ട് അവസ്ഥയാണ് നേരിടാനുള്ളത്-ജീവിതവും മരണവും. ഇതു രണ്ടും അല്ലാഹു ഭൂമിയോടു ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. ഈ രണ്ടു അവസ്ഥയുടെ കാലവും മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽവെച്ചുതന്നെ കഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുന്ന ചോദ്യം ഈസാനബി ഒരു മനുഷ്യ

നായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ വലിയൊരു ഭാഗം എങ്ങനെ ആകാശത്തിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ആകാശത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ അവന്റെ ജീവിതകാലം ഭൂമിയിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന തന്റെ ഖണ്ഡിതമായ നിയമം അല്ലാഹു മറന്നുകളഞ്ഞോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. ഈസാനബി ഒരിക്കലും ആകാശത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, നേരെമറിച്ച് മറ്റുള്ള മനുഷ്യരെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും തന്റെ ജീവിതകാലം ഈ ഭൂമിയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ് ചെയ്തതെന്നുമാണ് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്.

വീണ്ടും നബിതിരുമേനിയെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പറയുകയാണ്:

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ ۖ
وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾

"അല്ലയോ റസൂലേ, ആകാശത്തേക്ക് കയറിപ്പോയ്ക്കൊണ്ട് ഒരു അടയാളം കാണിക്കാൻ അവിശ്വാസികൾ നിന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നീ അവരോട് പറയുക: എന്റെ റബ്ബ് പരിശുദ്ധനാണ്; ഞാൻ ഒരു ദൂതനായ മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്." (17:94)

ഈ വാക്യത്തിന് ഒരു വ്യാഖ്യാനമാവശ്യമില്ല. മനുഷ്യനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ തനിക്ക്, സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്കു പോവുക സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന് ഇവിടെ നബിതിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതാണ് സ്ഥിതിയെങ്കിൽ ഈസാനബി ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നിട്ടും ആകാശത്തിലേക്ക് സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി പോവുകയെന്നത് മനുഷ്യരെക്കാൾ ഉപരിയായ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ് അദ്ദേഹമെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നില്ലയോ? പ്രസ്തുത വാക്യം വിശുദ്ധഖുർആനിലുള്ളപ്പോൾ ഈസാനബി ആകാശത്തിലേക്ക് ജീവനോടുകൂടി ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നു പറയാൻ ഏതൊരു മുസൽമാന്നു ധൈര്യമുണ്ടാകും? പ്രവാചകന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ

ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് നബി (സ) തിരുമേനി പറയുന്നത്, ജീവനോടെയും സ്ഥൂലദേഹത്തോടുംകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിന്ന് തനിക്ക് തടസ്സമായിരിക്കുന്നത് താൻ മനുഷ്യനാണെന്നുള്ള അവസ്ഥയാണെന്നാണ്.* ആ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ തീർച്ചയായും പദവി യിൽ താഴ്ന്ന ഈസാനബി (അ) എങ്ങനെ ആകാശത്തിലേക്ക് കയറിപ്പോയി?. കഷ്ടം! ഈസാനബിയെ ആകാശത്തിൽ കയറ്റി ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് മുസ്ലിംകൾ തങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധനബിയെ അപമാനിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത് അടിതൊട്ടു മുടിയോളം അബദ്ധമായ ഈ വിശ്വാസം കാരണമായി ക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരു കവി പാടിയത് എത്ര തന്നെ പരമാർത്ഥമല്ല!

من از بیگانگاں ہرگز نہ نالم
کہ با من ہرچہ کرد آں آشنا کرد

"അന്യരെക്കൊണ്ടല്ല ഞാൻ കരയേണ്ടിവന്നത്;
എന്നോടു ചെയ്തതെല്ലാം എന്റെ ചങ്ങാതിമാരാകുന്നു."

ഇത്രയും വ്യക്തമായ വാക്യങ്ങൾ വിശുദ്ധഖുർആനിൽ ഉണ്ടായിട്ടും മുസ്ലിംകൾ തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നുവെന്നത് ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുന്നു. ഈസാനബി സ്ഥൂലദേഹത്തോ

---

* ഇവിടെ സ്വാഭാവികമായി ഒരു ചോദ്യം ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. നബിതിരുമേനിക്ക് ജീവനോടും സ്ഥൂലദേഹത്തോടുംകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനുഷ്യനാണെന്നുള്ള അവസ്ഥയാണ് വിഘാതമെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കെ മിഅ്റാജിന്റെ സമയത്ത് എങ്ങനെ അദ്ദേഹം ആകാശത്തിലേക്കുപോയി എന്നാണത്. അതിന്നുള്ള ഉത്തരമെന്തെന്നാൽ, അദ്ദേഹം മിഅ്റാജിൽ സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടിയാണ് ആകാശത്തിലേക്ക് പോയതെന്ന ധാരണ തെറ്റാകുന്നു. മിഅ്റാജ് ഭാവിയിലെ അഭിവൃദ്ധികളെക്കുറിച്ച് നബിതിരുമേനിക്ക് യഅല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു ആത്മീയ ദർശനമാണെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. ആ അഭിവൃദ്ധികൾ യഥാസമയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മിഅ്റാജ് (സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒരു സംഭവമായിരുന്നില്ലെന്നും നേരെമറിച്ച്, ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായൊരു ആത്മീയദർശനമായിരുന്നെന്നും ആ ദർശനത്തിൽ അല്ലാഹു തിരുമേനിയെക്കൊണ്ടു ആകാശപര്യടനം ചെയ്യിച്ചുവെന്നും സലഫസ്സാലിഹീങ്ങളിൽതന്നെ വലിയൊരു വിഭാഗം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി നബിതിരുമേനിയുടെ വിശുദ്ധ ശരീരം മിഅ്റാജ്രാവിൽ ഭൂമിയിൽനിന്ന് വേർപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്ന് ഹസ്റത്ത് ആയിശാസിദ്ദീഖ (റ) പറയുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ

ടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരികയാണെങ്കിൽ എല്ലാവരെക്കാളും മുമ്പ് ഞങ്ങളതു വിശ്വസിക്കാൻ സന്നദ്ധരാണ്. പക്ഷേ, ഈസാനബി സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ആകാശത്ത് ജീവിച്ചിരിക്കയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഒരൊറ്റ വചനംപോലും വിശുദ്ധഖുർആനിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. വിശുദ്ധഖുർആനിൽ ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ച് *'റഫഅ'* (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹം ജീവനോടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതിന് ഒരുവിധത്തിലും തെളിവല്ല. എന്തെന്നാൽ 'ഉയർത്തുക' എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ശാരീരികമായ ഉയർത്തലല്ല; ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഉയർത്തലാണ്. ബൽഅം ബാഊറിനെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخْلَدَ إِلَى ٱلْأَرْضِ

"നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവ (ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) വഴി അവനെ നാം ഉയർത്തുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവൻ ഭൂമിയിലേക്ക് ചായുകയും സ്വേച്ഛയെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്." (7:177)

ഇവിടെ ഉയർത്തൽകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ശാരീരികമായ ഉയർത്തലല്ലെന്നും നേരെമറിച്ച്, ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഉയർത്തലാണെന്നും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. ഉയർത്തലിന്നെതിരായി ഭൂമിയിലേക്ക് ചാഞ്ഞുവെന്ന് ഇവിടെ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഉയർത്തുക എന്ന പദത്തിന്ന് ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ചു ശാരീരികമായ ഉയർത്തലാണെന്ന് അർത്ഥ

മിഅ്റാജ് സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി സംഭവിച്ചതല്ലെന്നു മറ്റു ചില പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠന്മാരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മിഅ്റാജ് ഒരു ഉൽകൃഷ്ടമായ ദർശനമായിരുന്നുവെന്നും അതിൽ അല്ലാഹു നബിതിരുമേനിയെ ആകാശത്തിൽ പര്യടനം നടത്തിക്കുകയും ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച നിസ്തുലമായ അഭിവൃദ്ധികളുടെ രൂപം അദ്ദേഹത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും ഇതിൽനിന്നു നല്ലതുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ ഹദീസിൽ മിഅ്റാജിനെപ്പറ്റി 'സുമ്മസ്തയ്കളെ എന്നും പഫറഞ്ഞിരിക്കുന്നു' 'അതിന്നുശേഷം നബിതിരുമേനി ഉണർന്നു' എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (ബുഖാരി, കിതാബുത്തൗഹീദ്). മിഅ്റജ് സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടിയ ഒരു ആകാശയാത്രയായിരുന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതിലധികമായ തെളിവെന്തുവേണം?

മെടുക്കാൻ എന്തു ന്യായമാണുള്ളത്? *'റഫഅ'* എന്ന പദം മറ്റുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചാവുമ്പോൾ ആത്മീയമായ ഉയർത്തൽ എന്നും ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ചാവുമ്പോൾ ശാരീരികമായ ഉയർത്തലെന്നും അർത്ഥം കൽപ്പിക്കത്തവിധം ഈസാനബിക്ക് എന്തു സവിശേഷതയാണുള്ളത്? പ്രത്യേകിച്ച് ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉയരൽ മരണത്തിന്നുശേഷമാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആനിൽ (സൂറഃ ആലുഇംറാൻ) വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മരണാനന്തരമുണ്ടാകുന്ന ഉയർത്തൽ ആദ്ധ്യാത്മികമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഇവിടെ മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ വാക്യത്തിൽ ഈസാനബിയെ ഉയർത്തിയത് ആകാശത്തിലേക്കാണെന്നല്ല, നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലേക്കാണെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു ആകാശത്തിൽ മാത്രം പരിമിതനല്ല, എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചവനാണ് എന്നിരിക്കെ, അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്നതിന്നു ആകാശത്തിലേക്കുയർത്തി എന്ന് എങ്ങനെ അർത്ഥം പറയാൻ സാധിക്കും? അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്നതിന്നു ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഉയർത്തലെന്ന ഒരേ ഒരു അർത്ഥം മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കാരണം, അല്ലാഹു സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വാന്തര്യാമിയുമാണ്. അതിനാൽ ശാരീരികമായ ഉയർത്തലിനെ ഒരുവിധത്തിലും അവനോടു ബന്ധിപ്പിക്കുവാൻ വയ്യ. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലേക്കുള്ള ഈസാനബിയുടെ ഉയരൽ ശാരീരികമാണെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ വചനംതന്നെ നിരർത്ഥകമായിത്തീരുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ, അതിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹം എവിടെയായിരുന്നുവോ അവിടെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ നിർത്തിയെന്നായിരിക്കും. അല്ലാഹു എല്ലായിടത്തും ഉള്ളവനാണല്ലോ അതുകൊണ്ട് ഈസാനബിയുടെ ഉയരൽ ശാരീരികമല്ല, ആദ്ധ്യാത്മികമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമായി. ഒരു ഹദീസിൽ നബിതിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

إِذَا تَوَاضَعَ الْعَبْدُ رَفَعَهُ اللّٰهُ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ

"അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസൻ വിനയം കൈക്കൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവനെ ഏഴാം ആകാശത്തിലേക്ക്

ഉയർത്തും." (കൻസുൽഉമ്മാൽ, ജിൽദ് 2)

സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്കുയർത്തി എന്ന അർത്ഥം ഇവിടെ കൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുമോ? അങ്ങനെ കൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം (നഊദുബില്ലാഹ്) കളവാണെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. കാരണം, നബിതിരുമേനിയും(സ) സഹാബത്തും അവർക്കുശേഷമുള്ള ലക്ഷോപലക്ഷം മുസ്‌ലിംകളും അല്ലാഹുവിന്നുവേണ്ടി വിനയം കൈക്കൊണ്ടവരായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരാൾപോലും ആകാശത്തിലേക്ക് സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ, ഇവിടെയും വിനയം കൈക്കൊള്ളുന്നവർ സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുമെന്നല്ല, നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹു പദവി ഉയർത്തുകയും അവർക്ക് ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഉയർച്ച കൈവരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് അർത്ഥമെടുക്കേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആകാശമെന്ന പദം ഉണ്ടായിട്ടുകൂടിയും ഈ അർത്ഥമാണ് ഞങ്ങളുടെ എതിരാളികളായ ഉലമാക്കൾപോലും ഈ വചനത്തിനു നൽകുന്നത്. പിന്നെ എന്തിന് ഈസാനബിയെക്കുറിച്ചു മാത്രം, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തിയെന്നു പറയുമ്പോൾ സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിയെന്ന് അർത്ഥം കൽപ്പിക്കണം?

ഈസാനബി (അ)യുടെ മരണം

ഈസാനബി ഒരിക്കലും സ്ഥൂലദേഹത്തോടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ജീവിതകാലം മുഴുവനും ഈ ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണുണ്ടായതെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപയാൽ വിശുദ്ധഖുർആൻകൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി ഞാൻ ദൈവസഹായം കൊണ്ടു തെളിയിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഈസാനബി മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടത് ഞങ്ങളുടെ ബാധ്യതയിൽപ്പെട്ട കാര്യമേയല്ല. കാരണം, എല്ലാവർക്കുമറിയാം ലോകം നാശത്തിന്റെ ഗേഹമാണെന്നും ഇവിടെ ജനിക്കുന്നവരെല്ലാം മരിക്കുമെന്നും. വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നതു നോക്കുക:

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

"എല്ലാ ജീവിക്കും മരണം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണ്" (29:58)

എന്നാൽ, ഈസാനബി മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഒരു വിശ്വാസം പൊതുജനങ്ങളിൽ പരന്നു വശായിട്ടുണ്ട്. ഇതൊരു തെറ്റായ ധാരണയാണ്; ഇത് നീക്കം ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പറയുന്നു:

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

"മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പുള്ള റസൂൽമാരെല്ലാം കാലഗതി പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിക്കുകയോ

കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുതികാലുകളിൻമേൽ പിന്തിരിഞ്ഞു കളയുമോ?" (3:145)

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഈസാനബിയുടെ മരണം ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നബിതിരുമേനിക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന റസൂൽമാരെല്ലാം ഒന്നൊഴിയാതെ മരണപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ, ഈ വചനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള *'ഖലാ'* എന്ന പദത്തിന് മരിക്കുക എന്നു മാത്രമല്ല, സ്ഥലം വിടുക, കഴിഞ്ഞു പോവുക എന്നുകൂടി അർത്ഥമുണ്ടെന്നും ഏതൊരാൾ ആകാശത്തിലേക്ക് പോകുന്നുവോ അയാളെപ്പറ്റിയും സ്ഥലംവിട്ടു, കഴിഞ്ഞു പോയി എന്നു പറയാവുന്നതാണെന്നും അതിനാൽ ഇവിടെ മരിച്ചുപോയി എന്ന അർത്ഥമെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ *ഖലാ* എന്ന പദത്തിന്നു ശബ്ദകോശത്തിൽ മരിച്ചു എന്നും സ്ഥലം വിട്ടു, കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നും അർത്ഥമുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ രണ്ട് അർത്ഥത്തിൽ ഏതാണിവിടെ യോജിക്കുക എന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രസ്തുത വചനത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. *ഖലാ* എന്ന പദത്തിന് രണ്ടർത്ഥമാണ് ശബ്ദകോശം പറയുന്നത്. മരിച്ചുപോവുക എന്ന അർത്ഥത്തിന് രേഖ കാണിക്കേണ്ടതില്ല. മരിച്ചുപോവുക എന്ന അർത്ഥത്തിന് സുപ്രസിദ്ധമായ 'താജുൽ അറൂസ്' എന്ന നിഘണ്ടു നോക്കുക. അതിൽ പറയുകയാണ്: *'ഖലാ ഫുലാനുൻ ഇദാ മാത'* എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഇന്നവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നാണർത്ഥം. തർക്കത്തിലുള്ള വചനം പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ വചനത്തിന് മുമ്പും പിമ്പും ഞങ്ങൾ പറയുന്ന അർത്ഥത്തെ വ്യക്തമായി അനുകൂലിക്കുന്നതായി കാണാം. നബിതിരുമേനി(സ)ക്ക് മുമ്പുള്ള റസൂൽമാരെല്ലാം അന്തരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹവും മരിക്കുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇസ്ലാമിൽനിന്ന് പിന്തിരിയുമോ എന്നാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിലെ മരിക്കുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ എന്ന ഭാഗം തെളിയിക്കുന്നത് നബിതിരുമേനി(സ)ക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം സ്വാഭാവികമായ മരണത്താലോ അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാലോ ഈ ലോകത്തുനിന്ന്

മൺമറഞ്ഞുപോയവരാണെന്നാണ്. അവർ ഈ ലോകത്തെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞത് ഈ രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിൽ കൂടി മാത്രമാണെന്നുമാണ്. കാലംചെയ്ത പ്രവാചകന്മാരിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരാൾ ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലോ, മേൽപറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങളല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി അവരുടെ വേർപാട് സംഭവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലോ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും ആ മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയുമായിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ഈസാനബിയെ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുമായിരുന്നു, എന്നാൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് സ്വാഭാവികമായ മരണത്തിന്റെയും അസ്വാഭാവികമായ മരണത്തിന്റെയും രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രം വിവരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ വചനത്തിലെ *ഖലാ* എന്ന പദത്തിന് സ്വാഭാവികമായി മരിച്ചെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ വധിക്കപ്പെട്ടു എന്നോ അല്ലാതെ മറ്റൊരു അർത്ഥമെടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാകുന്നു. എന്നാൽ, വിശുദ്ധഖുർആനിൽ മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് ഈസനാബി കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (സൂറ:നിസാഅ്). അതുകൊണ്ട് ഈസാനബി സ്വാഭാവിക മരണത്താലാണ് ഈ ലോകത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ടതെന്ന് വ്യക്തമായി. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇവിടെ *ഖലാ* എന്ന പദത്തിനു മരിച്ചു എന്നുതന്നെയാണ് അർത്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഈ വചനത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിടത്ത് അവർ എഴുതുകയാണ്:

وَيَخْلُوا كَمَا خَلَوْا بِالْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ

"മറ്റുള്ള പ്രവാചകന്മാർ മരണത്താലോ വധത്താലോ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതുപോലെ നബിതിരുമേനിയും ഇഹലോകവാസം വെടിയുന്നതാണ്" (തഫ്സീർ ഖാസിൻ)

സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ചരിത്രസംഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം നമുക്ക് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ബുഖാരിയിൽ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: നബിതിരുമേനി നിര്യാതനായ അവസരത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി ഇനിയും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്നുള്ള വിചാ

രത്താൽ ഹസ്റത്ത് ഉമറും(റ) മറ്റു ചില സഹാബിമാരും അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ വിശ്വസിച്ചു. ഹസ്റത്ത് ഉമറിന്നു തന്റെ ഈ വിശ്വാസത്തിൽ അത്രമേൽ ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വാളൂരിപ്പിടിക്കുകയും നബിതിരുമേനി മരിച്ചു എന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ, "അല്ലാഹുവിനാണെ സത്യം, ഞാനവന്റെ തല കൊയ്തുകളയും" എന്നു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്ത് ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കർ(റ), ഹസ്റത്ത് ഉമറിനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "അല്ലയോ, സത്യം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാ, അൽപ്പം ക്ഷമിക്കൂ" അനന്തരം അദ്ദേഹം എല്ലാ സഹാബിമാരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ പ്രഭാഷണം നടത്തി. തുടർന്ന്

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

"മുഹമ്മദ് ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണ്; അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന റസൂൽമാരെല്ലാം അന്തരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അദ്ദേഹം മരിക്കുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുതികാലുകളിൻമേൽ പിന്തിരിഞ്ഞുകളയുമോ?" (3:145)

എന്ന വചനം ഓതുകയും ചെയതു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഹസ്റത്ത് ഉമറിന് ബോധ്യമായി, തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട യജമാനനും ഒരു റസൂൽ മാത്രമായതുകൊണ്ട് മറ്റു റസൂൽമാരെപ്പോലെതന്നെ മരണകവാടത്തിൽ കൂടികടന്നുപോകേണ്ട ആളാണെന്ന്. ഹസ്റത്ത് ഉമറിന്നു പിന്നെ തന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല; വിറച്ചുകൊണ്ട് താഴെ വീണുപോയി.

ഇവിടെ സ്വാഭാവികമായി ഒരു ചോദ്യമുദിക്കുന്നു. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നും നബി തിരുമേനിയും അതുപോലെ മരിക്കേണ്ട ആളാണെന്നുമാണ് ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കർ(റ) ഈ വചനംകൊണ്ട് സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ആ സമയംവരെ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ സഹാബാക്കൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഹസ്റത്ത് ഉമറും അദ്ദേഹത്തോട് അഭിപ്രായൈക്യമുള്ളവരും, ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കറിന്റെ ഈ അനുമാനം ശരിയല്ലെന്ന്

പറയുമായിരുന്നില്ലേ? തീർച്ചയായും പറയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരും അങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ല. പ്രത്യുത, ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കറിന്റെ നിഗമനത്തെ ശരിവെക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. നബിതിരുമേനിയുടെ മരണത്തിനുശേഷം ഒന്നാമതായി ഏതൊരു കാര്യത്തിൽ സഹാബത്ത് ഐകകണ്ഠ്യേന യോജിച്ചുവോ, ആ കാര്യം ഈസാനബി ഉൾപ്പെടെയുള്ള മുൻപ്രവാചകന്മാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നതിലാണ്. അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിച്ചുനോക്കുക. മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാളെങ്കിലും ജീവനോടുകൂടി ഇരിക്കുകയാണെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുന്നപക്ഷം സഹാബാക്കൾ ഏകകണ്ഠമായി യോജിച്ച ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കറിന്റെ ഈ നിഗമനം തെറ്റാണെന്ന് വരുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ഈസാനബിയും മരിച്ചുപോയെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് സ്പഷ്ടമായി.

മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ
وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

"അല്ലയോ ഈസാ, ഞാൻ നിന്നെ മരിപ്പിക്കുകയും എന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയും അവിശ്വാസികളുടെ ആക്ഷേപത്തിൽനിന്ന് നിന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കുകയും നിന്നെ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെമേൽ അന്ത്യകാലംവരെ വിജയം നൽകുകയും ചെയ്യും." (3:56)

ഈസാനബിയുടെ മരണം ഉയർത്തപ്പെടലിന് മുമ്പാണുണ്ടാവുകയെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ എത്ര വ്യക്തമായാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക. *'മുതവഫ്ഫീക്ക'* എന്ന പദം *'റാഫിഉക്ക'* എന്ന പദത്തിന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആദ്യം മരണമാണുണ്ടാവുകയെന്നും അതിന്നുശേഷമാണ് ഉയർത്തപ്പെടലെന്നും സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മരണത്തിനുശേഷമുണ്ടാകുന്ന ഉയർത്തപ്പെടൽ ശാരീരികമല്ലെന്നും മറിച്ച് ആത്മീയമാണെന്നുമുള്ള സംഗതി തർക്കമില്ലാത്തതാണ്. ഇവിടെ ആദ്യം പറഞ്ഞതിനെ ഒടുവിലും ഒടുവിൽ

പറഞ്ഞതിനെ ആദ്യവും ആക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് പറയുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ മറുപടി, കാരണം കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തിൽ അങ്ങനെ കയ്യേറ്റം നടത്തുന്നത് യഹൂദികളുടെ കൈകടത്തലിന് തുല്യമാകുമെന്നുള്ളതാണ്. മുന്തിയതിനെ പിന്തിക്കുകയും പിന്തിയതിനെ മുന്തിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ അതിന് പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവുവേണം. രണ്ടാമത്തെ മറുപടി, ഈ വചനത്തിന്റെ ഘടന അതിന് അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. *'മുതവഫ്ഫീക്ക'* എന്ന പദം അതിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എടുത്തു പ്രസ്തുത വചനത്തിൽ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും വെച്ചാൽ അർത്ഥം ശരിയാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധഖുർആനിലെ, നിലവിലുള്ള ക്രമത്തെ സ്വീകരിച്ച് ഉയർത്തപ്പെടലിന്ന് മുമ്പ് മരണം നടന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കുകയേ നിർവ്വാഹമുള്ളൂ. അതുതന്നെയാണ് ശരിയും.

മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِن كُنتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝
مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

"അല്ലാഹു പറയുന്ന അവസരം: 'ഓ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ, 'എന്നെയും എന്റെ മാതാവിനെയും അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ രണ്ട് ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുക'

എന്ന് നീയാണോ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞത്? അദ്ദേഹം പറയും: "നീ പരിശുദ്ധനാണ്. എനിക്ക് അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം പറയുക എന്നത് എനിക്ക് ചേർന്നതല്ല. ഞാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നീ അത് അറിഞ്ഞിരിക്കും. എന്നിലുള്ളത് നീ അറിയുന്നു. നിന്നിലുള്ളത് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. തീർച്ചയായും നീ പരോക്ഷകാര്യം നല്ലവണ്ണം അറിവുള്ളവനാകുന്നു. നീ എന്നോട് ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തോ അതല്ലാതെ വേറെയാതൊന്നും ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതായത്, 'എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും നാഥനായ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ' എന്ന്. ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം (കാലം) ഞാൻ അവരുടെമേൽ സാക്ഷിയായിരുന്നു. എന്നാൽ നീ എന്നെ മരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ മേൽനോട്ടക്കാരൻ നീ തന്നെയായി. നീ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയാകുന്നു."" (5:117,118)

ഈ വചനം ഏറ്റവും വ്യക്തമായ നിലയിൽ ഈസാനബിയുടെ മരണം വിളിച്ചോതുന്നു. എന്നിട്ടും മുസ്‌ലിംകൾ അദ്ദേഹത്തെ ജീവനോടെ ആകാശത്തിൽ പിടിച്ചിരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്! ഈ വചനത്തിൽ ഈസാനബിയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി കാണുവാൻ കഴിയുന്ന വ്യക്തതയേക്കാൾ കൂടുതലായൊരു വ്യക്തതയെ വിഭാവനം ചെയ്യുക സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ആലിമീങ്ങൾ അതിലും സംശയം സൃഷ്ടിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി അവർ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവും ഈസാനബിയും തമ്മിലുള്ള ഈ ചോദ്യോത്തരം പുനരുത്ഥാനനാളിൽ നടക്കാനുള്ളതാണ്, അതിന്നുമുമ്പായി ഈസാനബി മരിക്കാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതിലേക്ക് ഈ വചനം തെളിവാവുകയില്ല എന്ന്. ഇതിന്നുള്ള മറുപടി, ഈ ചോദ്യോത്തരം പുനരുത്ഥാനനാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും പ്രസ്തുത വചനം ഈസാനബി ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു വിളിച്ചോതുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. "ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഞാൻ സാക്ഷിയായിരുന്നു"വെന്നും "നീ എന്നെ മരിപ്പിച്ചതിനുശേഷം അവരുടെ

മേൽനോട്ടക്കാരൻ നീ തന്നെയായി" എന്നുമാണല്ലോ ഈസാനബിയുടെ മറുപടി. ഈ വാക്യത്തിൽ ഒന്നിനുപിന്നൊന്നായി വന്ന രണ്ട് കാലങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാമത്തേത്, *'മാ ദുംതു ഫീഹിം'* അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലം. രണ്ടാമത്തേത്, *'ഫലമ്മാ തവഫ്ഫയ്തനീ'* മരണത്തിനു ശേഷമുള്ള കാലം. ഈസാനബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒന്നാമത്തെ കാലത്തിനുശേഷം മരിക്കുന്നതിനു പകരം ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉത്തരത്തിനുപകരം "ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഞാൻ സാക്ഷിയായിരുന്നു"വെന്നും "നീ എന്നെ ജീവനോടെ ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിയതിനുശേഷം അവരെ നോക്കുന്നവൻ നീ തന്നെയായി" എന്നുമാണ് പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല ഈസാനബി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈസാനബിക്ക് തന്റെ അനുയായികളുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിനുശേഷം നേരിടേണ്ടിവന്നത് മരണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ലെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് സ്ഥാപിതമാകുന്നു. ഈസാനബിയുടെ മറുപടി വ്യക്തമാക്കുന്നത് അദ്ദേഹം തന്റെ അനുയായികൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിനും അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് വേർപെട്ട കാലത്തിന്നുമിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സംഭവിച്ചത് മരണമാണെന്ന് തന്നെയാണ്. ആദ്യത്തെ കാലത്തിൽനിന്ന് രണ്ടാമത്തെ കാലത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം നീങ്ങിയതിന്നിടയിൽ സംഭവിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാശാരോഹണമായിരുന്നു എങ്കിൽ 'അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലംവരെ' എന്നും 'നീ എന്നെ മരിപ്പിച്ചതിൽ പിന്നെ' എന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഭീമാബദ്ധമായി മാറും.

മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി ഇവിടെ ചിന്താർഹമായിട്ടുണ്ട്. അതായത്, തന്നെയും തന്റെ മാതാവിനെയും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ രണ്ട് ദൈവങ്ങളായി തന്റെ അനുയായികൾ ആരാധിച്ചിരുന്നു എന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി, അല്ലാഹുവിന്റെ ചോദ്യത്തിനു നൽകിയ ഉത്തരത്തിൽ ഈസാനബി അജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നീ എന്നോട് ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തോ അതല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതാ

യത് എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷാകർത്താവായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവിൻ (എന്നതാണത്). ഞാൻ അവരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം ഞാൻ അവരുടെമേൽ സാക്ഷിയായിരുന്നു. എന്നാൽ നീ എന്നെ മരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ മേൽനോട്ടക്കാരൻ നീതന്നെയായി." തന്റെ അനുയായികൾ വഴിപിഴച്ചുപോയതിനെപ്പറ്റി അറിവില്ലായ്മ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുകയാണ് ഈസാനബി ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ഈ ഉത്തരത്തിൽനിന്ന് നല്ലതുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഈസനാബിയുടെ മരണത്തിനു ശേഷമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വഴിപിഴച്ചതെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഇനി നമുക്ക് നോക്കുവാനുള്ളത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വഴി പിഴച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ്. അവർ വഴിപിഴച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈസാനബി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. അഥവാ അവർ വഴി പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈസാനബി മരിച്ചുപോയെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കാരണം, ഈസാനബിയുടെ മരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വഴിപിഴയ്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പാണ് നടന്നതെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആൻ സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു. എത്ര വ്യക്തമായാണ് ഈ ദൈവവാക്യം ഈസാനബിയുടെ മരണം സ്ഥാപിക്കുന്നത്? പ്രസ്തുത ചോദ്യോത്തരം പുനരുത്ഥാനനാളിൽ നടക്കുന്നതാവട്ടെ, അതിന്നു മുമ്പുള്ളതാവട്ടെ, ഈസാനബിയുടെ മരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വഴിപിഴയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പായി നടന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈസാനബിയുടെ യഥാർത്ഥമായ ഉപദേശം കയ്യൊഴിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ ദൈവമാക്കി ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നതും പരമാർത്ഥമാണ്. നബിതിരുമേനിയുടെ ആഗമനത്തിനുമുമ്പായിത്തന്നെ അവർ ഈ പിഴച്ച വിശ്വാസത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ

"അല്ലാഹു മൂവരിൽ മൂന്നാമനാണെന്ന് പറയുന്നവർ നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികളായിരിക്കുന്നു." (5:14)

ഈസാനബി ചുരുങ്ങിയപക്ഷം നബിതിരുമേനിയുടെ കാലത്തിനു മുമ്പ് മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു ഇതുകൊണ്ട് സ്ഥാപി

തമായി.

അവസാനകാലത്ത് വരുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് ഈസാനബി അല്ല എന്നുള്ളതാണ് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം. ഈസാനബി അവസാനകാലത്തു വരുകയാണെങ്കിൽ തന്റെ ജനങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചുപോവുകയും അല്ലാഹുവിന്നു പുറമെ തന്നെക്കൂടി ദൈവമാക്കുകയും ചെയ്ത വസ്തുത അദ്ദേഹം അറിയാതിരിക്കുകയില്ല. ആ നിലയ്ക്ക് പുനരുത്ഥാനനാളിൽ എങ്ങനെ അദ്ദേഹം അജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കും? അറിവുണ്ടായിട്ടും അജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ (നഊദുബില്ലാഹ്) അതൊരു കളവായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഖിയാമത്ത്നാളിനു മുമ്പ് വീണ്ടും അദ്ദേഹം വരികയില്ലെന്നു വ്യക്തമായി. ഈസാനബി ആകാശത്തിലേക്ക് പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതുകയാണെങ്കിൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുനരാഗമനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രസ്തുത വചനം അഭേദ്യമായൊരു ഭിത്തി തന്നെയാണ്. തന്റെ ജനങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചുപോയത് താനറിയുകയില്ലെന്ന് പുനരുത്ഥാനനാളിൽ ഈസാനബി പറയുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ജനങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചുപോയത് കാലാവസാനത്തിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കാണുകയില്ലെന്നും തീർച്ചയായി. രണ്ടാമതും വരുകയാണെങ്കിൽ തന്റെ ജനങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചത് അദ്ദേഹം അറിയാതിരിക്കുകയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം കുരിശിനെ മുറിക്കലായതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗഭ്രംശത്തെപ്പറ്റി അജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ, ഈസാനബി ആകാശത്തിലേക്ക് പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദത്തിന്നുവേണ്ടി സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽത്തന്നെ വരാനുള്ള മസീഹ് നിശ്ചയമായും വേറെ ആളാണെന്നും ഈസാനബി ആകാശത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ മരണപ്പെട്ടുപോയെന്നും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ ആകാശത്തിലായതുകൊണ്ട് മരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഇനി ഈ വചനത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള *'തവഫ്ഫീ'* എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നുകൂടി നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ എതിരാളികൾ അതിന്നു പറയുന്ന അർത്ഥം 'പരിപൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുക' എന്നാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹു ആഖ്യയും മനു

ഷ്യൻ കർമ്മവുമായി വരുമ്പോൾ *'തവഫ്ഫീ'* എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം അറബിഭാഷയിൽ 'ജീവനെപ്പിടിക്കുക' എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നാവുകയില്ലെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഇതു ഞങ്ങളുടെ വാദമാണ്. ഈ വാദം എല്ലാ വിധത്തിലും തെളിയിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കവുമാണ്. അല്ലാഹു ആഖ്യയും മനുഷ്യൻ കർമ്മവും ആയി വരുമ്പോൾ *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം ജീവനെപ്പിടിക്കുക എന്നതല്ലാത്ത മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ അറബി സാഹിത്യത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും പ്രയോഗിച്ചതായി കാണിച്ചുതരാൻ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ) എതിരാളികളായ മൗലവിമാരെ അടിക്കടി വെല്ലുവിളിക്കുകയും അവർക്ക് വമ്പിച്ച സമ്മാനം കൊടുക്കാമെന്ന് വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആരും ഇന്നോളം ഒരുദാഹരണംപോലും കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നിതാ ഞങ്ങളും ആ വെല്ലുവിളി ആവർത്തിക്കുന്നു. വല്ല ഉത്തരവും കിട്ടുമോ എന്നു നോക്കാമല്ലോ! അറബി ശബ്ദകോശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട 'താജുൽഅറൂസി'ൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്:

تَوَفَّاهُ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ إِذَا قَبَضَ نَفْسَهُ

"തവഫ്ഫാഹുല്ലാഹു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹു അവന്റെ ജീവനെ പിടിച്ചു എന്നാണ്."

വീണ്ടും ഇങ്ങനെയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

تُوُفِّيَ فُلَانٌ إِذَا مَاتَ

"ആരെങ്കിലും മരണപ്പെട്ടാൽ *തുവുഫ്ഫിയ ഫുലാനുൻ* എന്നു പറയും." *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം (അല്ലാഹു ആഖ്യയും മനുഷ്യൻ കർമ്മവുമാവുമ്പോൾ) ജീവനെപ്പിടിക്കുക എന്നു മാത്രമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമായി. ഉറക്കത്തിലും ഒരു വിധത്തിലുള്ള ജീവനെപ്പിടിക്കൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'ഉറക്കുന്നു' എന്നതിനും ഈ പദം പ്രയോഗിക്കപ്പെടും. ഉറക്കത്തിലെ ജീവനെപ്പിടിക്കൽ താൽക്കാലികവും അപൂർണ്ണവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് *തവഫ്ഫീ*യുടെ സ്ഥിരവും പൂർണ്ണവുമായ അർത്ഥം മരിപ്പിക്കുക എന്നുതന്നെയാണ്. അതിനാൽ *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം ഉറക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ,

മരണസമയത്തെ പരിപൂർണ്ണമായ റൂഹിനെപ്പിടിക്കലല്ല, നേരെമറിച്ച് ഉറക്കത്തിലെ ജീവനെപ്പിടിക്കലാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നതിനുവേണ്ടി സൂചനകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക:

هُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ بِالَّيْلِ

"രാത്രികാലത്ത് നിങ്ങളുടെ ജീവനെപ്പിടിക്കുന്നത് അല്ലാഹു തന്നെയാണ്" (3:61)

ഇവിടെ *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം ഉറക്കത്തിൽ ജീവനെപ്പിടിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.അതുകൊണ്ട് 'രാത്രിയിൽ' എന്ന സൂചന നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മരണത്തിലെ ജീവനെപ്പിടിക്കലിന്നുവേണ്ടി *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ സൂചന നൽകുന്ന പദത്തിന്റെ ആവശ്യമേയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ

"അല്ലയോ, പ്രവാചകരേ, അവിശ്വാസികൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുള്ള ശിക്ഷകളിൽ ചിലത് നാം നിനക്കു കാണിച്ചുതരും; അല്ലെങ്കിൽ നാം നിന്നെ മരിപ്പിക്കും" (നിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം അവ നിറവേറ്റുമെന്നർത്ഥം) (40:78)

മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുകയാണ്:

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

"ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങൾക്ക് നീ ക്ഷമ പ്രദാനം ചെയ്താലും; നിനക്ക് വഴിപ്പെട്ട നിലയിൽ ഞങ്ങളെ മരിപ്പിച്ചാലും!" (7:127)

ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിലും *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം മരിപ്പിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനോടുകൂടി ഒരു സൂചനയൊട്ടില്ലതാനും. *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇബ്നുഹസ്മ് പറയുന്നത് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുകിൽ

ഉറക്കമോ അല്ലെങ്കിൽ മരണമോ ആണെന്നാണ്. അതോടുകൂടി ത്തന്നെ അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: "ഈസാനബിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഉറക്കം ഉദ്ദേശ്യമാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ മരണമെന്ന അർത്ഥമെടുക്കുകയേ തരമുള്ളൂ." (അൽമുഹല്ലാ, ജിൽദ് 1, ഭാ: 23)

കൂടാതെ തർക്കത്തിലുള്ള ആയത്തിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയാമെങ്കിലും *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം മരിപ്പിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. "ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ സാക്ഷിയായിരുന്നു, നീ എന്റെ ജീവനെ പിടിച്ചതിനുശേഷം....." എന്നാണ് ഈസാനബി പറയുന്നത്. ഇവിടെ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം എന്നു പറഞ്ഞതു തന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട് അവരിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട് അവരുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലാതെയാവുന്ന ജീവനെപ്പിടിക്കലാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന്. എന്തെന്നാൽ "ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം" എന്നർത്ഥം വരുന്ന '*മാദും തു ഫീഹിം*' എന്ന വാക്കിന്റെ എതിരിലാണ് "നീ എന്റെ ജീവനെപ്പിടിച്ചതിനുശേഷം" എന്നർത്ഥം വരുന്ന '*ഫലമ്മാ തവഫ്ഫയ്തനീ*' എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉറക്കത്തിലെ ജീവനെപ്പിടിക്കൽ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാൻ തരമില്ല. ഉറക്കത്തിലെ ജീവനെപ്പിടിക്കൽ അവരുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിന്നെതിരല്ല, അതിന്നുള്ളിൽത്തന്നെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവിടെയാവട്ടെ *തവഫ്ഫയ്തനീ* എന്ന പദത്തെ *മാ ദുംതു* എന്ന പദത്തിന്നെതിരിലായിട്ടാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇവിടെ *തവഫ്ഫീ* എന്നതിന്നു മരിപ്പിക്കുക എന്നു മാത്രമാണ് അർത്ഥമെന്നും ആ മരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഈസാനബി എന്നേയ്ക്കുമായി തന്റെ അനുയായികളിൽനിന്ന് വേർപെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും സ്പഷ്ടമായി. എന്നിട്ടും *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദത്തിന്മേൽ പിടിച്ചുതൂങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ അത് അങ്ങേയറ്റം ദുശ്ശാഠ്യമാണ്. *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം മറ്റു വല്ലവരേയും പറ്റി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു മരിപ്പിക്കുക എന്നും ഈസാനബിയെപ്പറ്റിയാകുമ്പോൾ മാത്രം അതിന് ആകാശത്തിലേക്ക് എടുപ്പിക്കുകയെന്നും അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നത് അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു! ഈസാനബിയുടെ കാര്യത്തിൽ അന്ധമായ അനുകരണമാണ് കൈകൊണ്ടിട്ടുള്ളതെന്ന സംഗതി പ്രത്യക്ഷമാണ്.

വീണ്ടും നോക്കുക: "ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം ഞാൻ അവരുടെമേൽ സാക്ഷിയായിരുന്നു; നീ എന്നെ മരിപ്പിച്ചതിനുശേഷം അവരുടെ മേൽനോട്ടക്കാരൻ നീ തന്നെയായി." എന്നു ഈസാനബി പുനരുത്ഥാനനാളിൽ പറയുന്ന അതേ വചനം നമ്മുടെ മുഹമ്മദുനബി (സ) തിരുമേനിയും പറയുന്നു. സഹീഹ് ബുഖാരിയിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ഒരുദിവസം നബിതിരുമേനി പറഞ്ഞു: "പുനരുത്ഥാനനാളിൽ ഞാൻ *ഹൗസുൽ കൗസറി*നടുത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് എന്റെ മുമ്പിൽ ചില ആളുകൾ വരും. മലക്കുകൾ അവരെ ഉന്തിത്തള്ളിക്കൊണ്ടു പോവുകയായിരിക്കും. അവരെ കാണുമ്പോൾ *"ഉസൈഹാബീ ഉസൈഹാബീ"* (ഇതു എന്റെ സഹാബിമാരാണ്) എന്നു ഞാൻ നിലവിളിക്കും. അതിന് എനിക്കു മറുപടി ലഭിക്കും:

إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ إِنَّهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مُنْذُ فَارَقْتَهُمْ

"നിങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവർ പുതുതായി എന്താണ് ചെയ്തതെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുകയില്ല. നിങ്ങൾ അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അവർ പിന്തിരിഞ്ഞുപോയവരാണ്." അപ്പോൾ :

أَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ كُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي

"അല്ലാഹുവിന്റെ നല്ലവനായ അടിയാൻ ഈസബ്നുമർയം പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ പറയും. ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം കാലം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഞാൻ സാക്ഷിയായിരുന്നു; നീ എന്നെ മരിപ്പിച്ചതിനുശേഷം അവരുടെ നോട്ടക്കാരൻ നീ തന്നെയായി." (ബുഹാരി-കിതാബുത്തഫ്സീർ)

ഈ നബിവചനത്തിൽനിന്ന് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ തെളിയുന്നു. ഒന്ന്, ഏതൊരു തരത്തിലും ഏതൊരർത്ഥത്തിലുമാണോ തന്റെ ജനങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചതിനെപ്പറ്റി നബിതിരുമേനി അജ്ഞത പ്രകടി

പ്പിക്കുന്നത് അതേ തരത്തിലും അർത്ഥത്തിലുമായിരിക്കും ഈസാനബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗഭ്രംശത്തെപ്പറ്റി അജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുക. രണ്ട്, *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുകയെന്നോ ഉറക്കുകയെന്നോ അല്ല, നേരെമറിച്ച് മരിപ്പിക്കുക എന്നാണ്. നബിതിരുമേനി(സ) തന്നെ സംബന്ധിച്ചും *തവഫ്ഫീ* എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ആ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇവിടെ അസന്നിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ കാരണത്താലാണ് ഇമാം ബുഖാരി ഈ ഹദീസിനെ ബുഖാരിയിലെ കിതാബുത്തഫ്സീറിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്.

ഹദീസിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

ഇങ്ങനെ ഈസാനബി മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻകൊണ്ട് സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇനി നമുക്ക് നോക്കാനുള്ളത് ഹദീസ് ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നുവെന്നാണ്. നബിതിരുമേനി പറയുകയാണ്:

إنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَاشَ عِشْرِينَ وَمِائَةَ سَنَةٍ

"ഈസബ്നുമർയം നൂറ്റിയിരുപതുകൊല്ലം ജീവിച്ചിരുന്നു" (തബ്റാനി

എത്ര വ്യക്തമായ നിലയിലാണ് ഈ ഹദീസ് ഈസാനബിയുടെ മരണം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക, വീണ്ടും നബിതിരുമേനി(സ) പറയുന്നു:

لَوْ كَانَ مُوسَى وَعِيسَى حَيَّيْنِ لَمَا وَسِعَهُمَا إِلَّا اتِّبَاعِي

"മൂസായും ഈസായും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരിരുവർക്കും എന്നെ പിന്തുടരാതിരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല." (സർഖാനി)

അത്ഭുതം! ഇതിനേക്കാൾ വ്യക്തമായ മറ്റെന്ത് തെളിവാണ് ഈസാനബിയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടത്? നബിതിരുമേനി(സ) സംശയത്തിന്നിടം നൽകാത്ത നിലയിൽ പറയുന്നു, ഈസാനബി ജീവിചച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തിരുമേനിയെ പിന്തുടരാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ലെന്ന്! ആദ്യത്തെ വചനത്തിലാകട്ടെ ഈസാനബിയുടെ വയസ്സ് കൃത്യമായി പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അത് പൂർത്തിയായിട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിയുകയും ചെയ്തു.

വിശുദ്ധഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മേൽ രേഖകളാൽ മറ്റുള്ള മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ ഈസാനബിയും മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് സൂര്യപ്രകാശംപോലെ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി, ഞങ്ങളുടെ എതിരാളികൾ പറയുന്നതുപോലെ ഈസാനബി ആകാശത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നതിലേക്ക് വല്ലൊരു സൂചനയും നൽകുന്ന ഖുർആൻ വാക്യമോ ഹദീസോ എവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവയ്ക്ക്, നിർണ്ണായകമായ മേൽകാണിച്ച ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾക്കും സഹീഹായ ഹദീസുകൾക്കും എതിരായ അർത്ഥം കൽപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സംശയഗ്രസ്തമായ വചനങ്ങളെ നിർണ്ണായകമായ വചനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കി തീർപ്പുകൽപ്പിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ (നഊദു ബില്ലാഹ്) അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. വിശുദ്ധഖുർആനിലെ വചനങ്ങളും നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ ഹദീസുകളും അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത നിലയിൽ ഈസാനബി മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുമ്പോൾ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് മറ്റു വല്ല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും ഹദീസുകളും ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവയെല്ലാം മേൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് നമുക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം നേരിടുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ, ഈസാനബി ഇതുവരെയും ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരൊറ്റ വചനംപോലും വിശുദ്ധഖുർആനിൽ എവിടെയും കാണുകയില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും അതൊന്നു ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരട്ടെ. പക്ഷേ, വിശുദ്ധഖുർആൻ മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചാലും ഈസാനബി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരൊറ്റ വചനവും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ ഈസനാബി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന സഹീഹായ ഒരു ഹദീസും കാണുകയില്ല. നേരമെറിച്ച്, ഈസാനബിയുടെ മരണത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പല ഹദീസുകളും കാണുവാൻ കഴിയും.

ഈസാനബി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ 'ഇജ്മാഅ്' ഉണ്ടായിട്ടില്ല

വിശുദ്ധഖുർആനും ഹദീസുകളും ഈസാനബിയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ തെളിവു നൽകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽ എങ്ങനെ മുഴുവൻ സമുദായത്തിന്റെയും *ഇജ്മാഅ്* ഉണ്ടായി എന്ന ഒരു പ്രശ്നം ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നുള്ള മറുപടി, ഈ തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽ ഒരിക്കലും മുഴുവൻ സമുദായത്തിന്റെയും *ഇജ്മാഅ്* ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ആദ്യകാല ഉലമാക്കളിൽ പലരും ഈസാനബി മരിച്ചുപോയെന്ന് തുറന്നുസമ്മതിച്ചവരാണ്. സഹാബികളും ആ വിശ്വാസക്കാരായിരുന്നു. നബിതിരുമനി(സ)യുടെ പിതൃവ്യപുത്രനായ ഹസ്റത്ത് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)-ഇദ്ദേഹത്തിന് വിശുദ്ധഖുർആന്റെ ജ്ഞാനം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി നബിതിരുമേനി(സ) പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു - *മുതവഫ്ഫീക* എന്ന പദത്തിനു *മുമീതുക* എന്ന് അർത്ഥം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈസാനബി മരിച്ചു എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബുഖാരി, കിത്താബുത്തഫ്സീർ). ഹദീസ് വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ സുസമ്മതനേതാവായ ഇമാം ബുഖാരി തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ രിവായത്ത് ചേർത്തുകൊണ്ട് അതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും ആ അഭിപ്രായത്തോടുള്ള തന്റെ യോജിപ്പ് വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സഹാബത്തിനെക്കഴിച്ചാൽ പിന്നെ താബിഈങ്ങളുടെ ജമാഅത്താണ്. അവരിലും ഈസനബി മരിച്ചുപോയെന്ന വിശ്വാസക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. മജ്മഉൽ ബിഹാർ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുകയാണ്:

وَالْاَكْثَرُ اَنَّ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمْ يَمُتْ وَقَالَ مَالِكٌ مَاتَ

"അധികമാളുകളും ഈസാനബി മരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇമാം മാലിക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയെന്നാണ്." (മജ്മഉൽ ബിഹാർ)

ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒരു സംഗതി ഇതാണ്. അതായത്, മജ്മഉൽ ബിഹാറിന്റെ രചയിതാവ് പറയുന്നത് മുഴുവൻ സമുദായത്തിന്റെയും വിശ്വാസം ഈസാനബി മരിച്ചിട്ടില്ല എന്നല്ല, മറിച്ച് അധികമാളുകളുടെയും വിശ്വാസം അതാണെന്നാകുന്നു എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലംവരെയും മുഴുവൻ സമുദായത്തിന്റെയും വിശ്വാസമെന്നു പറയത്തക്ക നിലയിൽ, ഈസാനബി മരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന അഭിപ്രായത്തിന് വ്യാപ്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. കൂടാതെ ഇബ്നുഹസമിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:

وَتَمَسَّكَ ابْنُ حَزْمٍ بِظَاهِرِ الْآيَةِ وَقَالَ بِمَوْتِهِ

"ഇബ്നുഹസം ആയത്തിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഈസാനബി മരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു" (ജലാലൈൻ)

ഇബ്നുഹസം തന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ അൽമുഹല്ലാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഈസാനബി മരിച്ചുപോയെന്ന് വ്യക്തമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട് (അൽ മുഹല്ലാ). ഇബ്നു ഹസം ഒരു സാധാരണക്കാരനായിരുന്നില്ല, ഉന്നതസ്ഥാനത്തുള്ള ഒരു ഇമാമായിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ മുഅ്തസില വിഭാഗത്തിന്റെയും വിശ്വാസം ഈസാനബി മരിച്ചുപോയെന്നാണ് (മജ്മഉൽ ബയാൻ). ഏതാനും ചില പേരുകൾ ഉദാഹരണത്തിനുവേണ്ടി ഇവിടെ പറഞ്ഞെന്നേയുള്ളു. വാസ്തവത്തിൽ ഈസാനബി മരിച്ചെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി മുസലിംസമുദായത്തിൽ വളരെ അധികം ആളുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാലത്തെ ഉലമാക്കളിൽ ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും ധാരാളമുണ്ട്. അവരുടെ വിശ്വാസമെന്തായിരുന്നു എന്ന് നമുക്കു പറയുക സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും വിശുദ്ധഖുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനമനുസരിച്ച് അവരും ഈസാനബി മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിച്ചവരാണെന്നേ നമുക്ക് കരുതാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു.

നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ നിര്യാണത്തിനുശേഷം സഹാബത്ത് ഒന്നാമതായി യോജിച്ചത് നബിതിരുമേനി(സ)ക്ക് മുമ്പ് വന്ന പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിലായിരുന്നു എന്ന സംഗതിയും നാം വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല. സഹാബത്തിന്റെ കാലത്തിനുശേഷം നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ ഉമ്മത്ത് വളരെ അധികം പെരുകുകയും ദൂരരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് പരക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ആ കാലത്ത് ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ *ഇജ്മാഅ്* ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു വാദിക്കാൻ തന്നെ പ്രയാസമാണ്. അതിനാലാണ്, ഏതെങ്കിലുമൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് *ഇജ്മാഅ്* ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്നവൻ നുണയനാണെന്ന് ഇമാം അഹമദിബ്നു ഹമ്പൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് (മുസല്ലമുസ്സുബൂത്ത്). ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽ മുസ്‌ലിംജനത വല്ലപ്പോഴും യോജിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നത് കേവലം അബദ്ധമാണ്. നേരെമറിച്ച്, വല്ല കാര്യത്തിലും മുസ്‌ലിംജനതയ്ക്ക് *ഇജ്മാഅ്* ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഈസാനബി മരിച്ചുപോയി എന്നതിലാണെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ശരിയാണ്. ഈസാനബി ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന വിശ്വാസം അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ട് മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പരന്നുവശായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇത് ഞങ്ങൾക്കെതിരിൽ ഒരു രേഖയാവുകയില്ല. കാരണം, പലപ്പോഴും തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പരക്കാറുണ്ട്. നോക്കുക, ഇന്ന് മുസ്‌ലിംകൾ അനവധി വിഭാഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവർ തമ്മിൽ പല കാര്യത്തിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിയിൽ അവയെല്ലാം സത്യമായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സത്യമാണെങ്കിൽ പ്രധാനകാര്യങ്ങളിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ഭിന്നിപ്പിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് ചില തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. ഖുർആനും ഹദീസുകളും നിശ്ചയമായും ശരിയായ വിശ്വാസങ്ങളാണ് പ്രബോധിപ്പിട്ടുള്ളത്. പിന്നെങ്ങനെ ഈ തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങൾ കടന്നുകൂടി? ഈ ചോദ്യത്തിന് ഞങ്ങളുടെ എതിരാളികൾക്ക് എന്തുത്തരമാണ് പറയാനുള്ളത്. അതേ ഉത്തരം ഞങ്ങളുടെതായും കണക്കാക്കിക്കൊള്ളുക. ഇനി യഥാർത്ഥമായ ഉത്തരവും പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

തെറ്റായ ഈ വിശ്വാസം എങ്ങനെ, എവിടെ നിന്നു വന്നു?

ഇസ്‌ലാമിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ കാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ തുടങ്ങി. മനുഷ്യൻ അവന്റെ പൂർവ്വവിശ്വാസം ക്രമത്തിൽ മാത്രമേ ഉപേക്ഷിക്കുകയുള്ളു എന്നത് സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. "രാംരാം എന്നത് മെല്ലെ മെല്ലെയേ പുറത്ത് പോവുകയുള്ളൂ; റഹീം റഹീം എന്നത് ക്രമത്തിൽ ക്രമത്തിലെ അകത്തേക്കു കടക്കുകയുള്ളൂ" എന്ന് ഉറുദുവിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിച്ച ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതി ഈ പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പറഞ്ഞത് തന്നെയായിരുന്നു. അവർ ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചത് അതിന്റെ സത്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് തന്നെയായിരുന്നെങ്കിലും ചില പൂർവ്വധാരണകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽനിന്ന് അവർ പരിപൂർണ്ണമായി മുക്തരായിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം വ്യാഖ്യാനകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങളെ അവർ വിടാതെ പിടിച്ചുനിന്നു. അവയെല്ലാം ഒറ്റ ദിവസംകൊണ്ട് ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോവുകയെന്നത് അസാധ്യവുമായിരുന്നു. ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ച് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ വിശ്വാസം ശിർക്കിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് താഴോട്ടിറങ്ങിയെങ്കിലും അതിന്റെ മലിനതകൾ മുഴുവൻ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിനാൽ വിശുദ്ധഖുർആനിലും ഹദീസുകളിലും എവിടെയെല്ലാം ഈസാനബിയുടെ പരാമർശം വന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം അവർ അവരുടെ ചിന്താഗതിക്കൊത്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി. മറ്റു മുസ്‌ലിംകളും ക്രമത്തിൽ ആ ചിന്താഗതിക്കധീനരായിത്തീർന്നു. ഈ കാരണത്താലാണ് നമ്മുടെ മുഫസ്സിരീങ്ങളിൽ ചിലർ വിശുദ്ധഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇസ്രായീൽ കഥകളിൽ ഊന്നിത്തുടങ്ങിയത്.

മരിച്ചവർ മടങ്ങിവരില്ല

ഉദാഹരണമായി, ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ചുവെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദ്ധ്യാത്മികമായി മൃതിയടഞ്ഞവർക്ക് നവജീവൻ നൽകി എന്നാണ് അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം പ്രവാചകന്മാർ ആവിർഭവിക്കുന്നത് ഇയൊരു പ്രവൃത്തിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ്. നബിതിരുമേനി

(സ)യെപ്പറ്റി വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

يا أيها الذين آمنوا استجيبوا لله وللرسول إذا دعاكم لما يحييكم

"സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകുവിൻ; നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി അവന്റെ റസൂൽ വിളിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിളിക്കും." (8:25)

നബിതിരുമേനി(സ)യെ സംബന്ധിച്ച് എത്ര വ്യക്തമായാണ് ജീവിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി ജീവിപ്പിക്കുക എന്നാണ് ഐകകണ്ഠ്യേന അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതേ പദം ഇസാനബിയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥമായി മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയെന്ന് ധരിക്കുകയോ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ച ക്രൈസ്തവ ജനതയുടെ സ്വാധീനമാണിതിനു കാരണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശുദ്ധഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ അദ്ധ്യാപനമനുസരിച്ച് മരിച്ചുപോയവർ ഈ ലോകത്ത് വീണ്ടും ജീവിക്കുകയെന്നത് അസാധ്യമാണ്, അസംഭവ്യമാണ്. വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നു:

ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون

"മരിച്ചവരുടെയും ഈ ലോകത്തിന്റെയും ഇടയിൽ പുനരുത്ഥാനനാൾ വരെ ഒരു മറയുണ്ടായിരിക്കും." (23:101)

ഇതുപോലെത്തന്നെ ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ച് *'ഖലകുൻ'* (സൃഷ്ടിക്കുക) എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിടത്തും നമ്മുടെ ചില മുഫസ്സിരീങ്ങൾ അതിന് ശബ്ദാർത്ഥം നൽകിക്കളഞ്ഞു. അത്തരം പദങ്ങൾ അലങ്കാരാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുകയെന്നത് സാധാരണയാണ്. ഇതേ സ്ഥിതി തന്നെയാണ് ഈസാനബി ഇറങ്ങുമെന്ന പ്രവചനത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഉളവായത്. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഈസാനബിയുടെ പുനരാഗമനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനം മുമ്പേതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈസാനബി തന്നെ വരുമെന്നാണ് ക്രിസ്ത്യാനി

കൾ അതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. അവർ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അതിലും ഒരു മസീഹിന്റെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം കണ്ടു. ഉടനടി, അത് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ മുമ്പുതന്നെയുള്ള അതേ വർത്തമാനമാണെന്നു അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ *നുസൂൽ*(ഇറങ്ങുക) എന്ന പദവും അവർക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അതോടുകൂടി ഈസാനബിതന്നെ അവസാനകാലത്ത് ഇറങ്ങിവരുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുവന്ന പൂർവ്വികരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നെതിരായി എന്തെങ്കിലും പറയാൻ ധൈര്യമുണ്ടായതുമില്ല. സാധാരണക്കാരുടെ സ്ഥിതി പണ്ടേ ഇതായിരുന്നു എന്നു വിശുദ്ധ ഖുർആനും വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്. അവർ പറഞ്ഞതായി ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

"ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ നടന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ നടക്കുകയുള്ളു" (അൽ ബഖറ).

മസീഹ് വരേണ്ടത്
ഈ ഉമ്മത്തിൽ നിന്നുതന്നെ

ഈസാനബി ജീവനോടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും നേരെമറിച്ച് മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് വിശുദ്ധഖുർആൻകൊണ്ടും ഹദീസുകൾകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപയാൽ ഞങ്ങൾ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കൂടാതെ, നബിതിരുമേനി(സ)ക്ക് മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് സഹാബത്ത് വിധി കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഈസാനബി ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന വിശ്വാസം പിന്നീട് മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടിയതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി നമുക്ക് പരിശോധിക്കാനുള്ളത് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് എവിടെ നിന്ന് വരേണ്ട ആളാണെന്നാണ്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഉമ്മത്തിൽനിന്ന് തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം വരേണ്ടതെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആൻകൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും തെളിയുന്നതായി നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ

"നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർക്ക് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു: ഏതുവിധം അവർക്കു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞവരിൽ അവൻ ഖലീഫമാരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചുവോ

അതേവിധം തീർച്ചയായും അവരിൽനിന്നും ഖലീഫമാരെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെട്ട അവരുടെ മതത്തെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും" (24:55)

ഏതുപ്രകാരം ബനൂഇസ്രായീലിൽ മൂസാനബിക്കുശേഷം ഖലീഫമാരെ നിയോഗിച്ചുവോ അതുപ്രകാരം നബിതിരുമേനി(സ)ക്ക് ശേഷവും ഖലീഫമാരെ നിയോഗിക്കുകയും അവർമുഖേന മതത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഈ വാക്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വാഗ്ദാനം നൽകുന്നത്. മൂസാനബിക്കുശേഷം ബനൂഇസ്രായീലിൽ അനേകം ഖലീഫമാർ വരികയും തൗറാത്തിനു സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത് പ്രത്യക്ഷമാണ്. മൂസാനബിയുടെ ഖലീഫമാരുടെ ഈ ശൃംഖല ഈസാനബിയുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി പരിപൂർത്തി പ്രാപിച്ചു. മുസ്‌ലിംകൾക്കും അത്തരം ഖലീഫമാരെക്കുറിച്ചാണ് വാഗ്ദാനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ മൂസാനബിയുടെ ഖലീഫമാരിൽ ഒടുവിലത്തെ ആൾ ഇസ്രായീൽമസീഹായിരുന്നതുപോലെ, മുസ്‌ലിംഖലീഫയുടെ ശൃംഖലയ്ക്ക് പരിപൂർത്തിവരുത്തുന്ന ഒരു മസീഹ് അവസാനകാലത്ത് മുസ്‌ലിംകളിലും വരേണ്ടതാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ, '*കമാ*' എന്ന പദം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ രണ്ടു ശൃംഖലകളെയും അല്ലാഹു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണ്. സാദൃശ്യത്തിന്ന് വിഭിന്നത അനുപേക്ഷണീയമാണെന്ന് അഭിജ്ഞന്മാർക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് മുഹമ്മദീയശൃംഖലയിലെ ഒടുവിലത്തെ ഖലീഫ, അഥവാ മസീഹ്, മൂസവീശൃംഖലയിലെ മസീഹിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായ ഒരു വ്യക്തിയായിരിക്കുമെന്നും എന്നാൽ അവർ തമ്മിൽ സാദൃശ്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും തെളിയുന്നു.

കൂടാതെ, പ്രസ്തുത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മിൻകും (നിങ്ങളിൽനിന്ന്) എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ തർക്കത്തിന്റെയും വേരറുക്കുകയും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഖലീഫമാർ അവരിൽനിന്നു തന്നെയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നും പുറമെ നിന്നുള്ളവരായിരിക്കില്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കേ, മുഹമ്മദീയ ശൃംഖലയിലെ അവസാനത്തേതും

ഏറ്റവും മഹാനുമായ ഖലീഫ ബനൂഇസ്രായീലിൽനിന്നുള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്ന് വാശിപിടിക്കുന്നതും അങ്ങനെ *'മിൻകും'* എന്ന പദംകൊണ്ട് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനത്തെ ചവറ്റുകൊട്ടയിൽ എറിഞ്ഞുകളയുന്നതും എത്രവലിയ അന്യായമാണ്!

പോരെങ്കിൽ, വാഗ്ദാനം നൽകപ്പെട്ട മസീഹ് പുറമേനിന്നുള്ള ഒരാളായിരിക്കില്ലെന്നും നേരെമറിച്ച്, മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരിക്കുമെന്നും ഹദീസ് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. നബിതിരുമേനി(സ) പറയുന്നത് നോക്കുക:

كَيْفَ اَنْتُمْ اِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيكُمْ وَاِمَامُكُمْ مِنْكُمْ

"നിങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഇമാമായി ഇബ്നുമർയം നിങ്ങളിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എത്രമേൽ നന്നായിരിക്കുകയില്ല!" (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് മുസ്ലിംകളിൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്ന്, വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ആവശ്യമൊന്നുമില്ലാത്ത നിലയിൽ, ഈ ഹദീസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. *മിൻകും* എന്ന പദത്തിന്ന് അന്യഥാ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. വരാനിരിക്കുന്ന ആൾക്ക് ഇബ്നുമർയം എന്ന പേർ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് നേരാണ്. പക്ഷേ, ആ ഇബ്നുമർയം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ആളല്ലെന്നും മുസ്ലിംകളിൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്നും, *മിൻകും* എന്ന പദം ഉച്ചൈസ്തരം വിളിച്ചോതുന്നുണ്ട്. വരാനിരിക്കുന്ന ആൾക്ക് ഇബ്നുമർയം എന്ന പേർ നൽകിയതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്ന് പിന്നീട് വ്യക്തമാക്കാം. ഇപ്പോൾ ഒരുകാര്യം മനസ്സിലാക്കുക. *മിൻകും* എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, ഈസാനബി തന്നെ വീണ്ടും വരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ വേരാണ് നബിതിരുമേനി അറുത്തിരിക്കുന്നത്. വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് ഈ ഉമ്മത്തിൽനിന്നുള്ള ആളായിരിക്കുമെന്ന് പ്രവാചകപ്രഭുവായ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് നബി(സ) സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, മുസ്ലിംകൾ അവരുടെ ആത്മീയോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി ബനൂഇസ്രയീലിന്റെ പാദങ്ങളിൽ കുമ്പിട്ടുകൊണ്ട് ഈസാനബിയോട് സ്നേഹം കാണിക്കുന്നതിൽ ശിർക്കിന്റെ ചുവയാണുള്ളത്! അല്ലാ

ഹുതന്നെ ഈ ജനതയെ രക്ഷിക്കട്ടെ! അത്യുൽകൃഷ്ടമെന്ന് പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനത എവിടെനിന്ന് എത്രത്തോളമാഴത്തിൽ വീണുപോയിരിക്കുന്നു!!

ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹിനെപ്പറ്റി *'ഇമാമുകും മിൻകും'* എന്ന വിശേഷണമുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് നബിതിരുമേനി എല്ലാ തർക്കങ്ങൾക്കും പരിഹാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സംശയത്തിനുള്ള യാതൊരു പഴുതും അദ്ദേഹം ബാക്കിവെച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകമ്പ നോക്കുക. വരാനുള്ള മസീഹ് തന്റെ ഉമ്മത്തിൽനിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം അദ്ദേഹം മതിയാക്കിയില്ല. നേരെമറിച്ച്, കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് നോക്കുക:

رَئَيْتُ عِيسَى وَمُوسَى فَأَمَّا عِيسَى فَأَحْمَرُ جعْدٌ عرِيض الصَّدْرِ وَأَمَّا مُوسَى فَآدَمُ جَسِيمٌ سَبَطِ الشَّعْر كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ الزُّطِّ

"ഞാൻ ഈസാ, മൂസാ എന്നീ നബിമാരെ ദർശനത്തിൽ കണ്ടു, ഈസായുടെ നിറം ചുവപ്പായിരുന്നു. മുടിചുരുണ്ടതും നെഞ്ചു വീതിയേറിയതുമായിരുന്നു. മൂസായുടെ നിറം ഗോതമ്പിന്റേതായിരുന്നു. ദേഹം തടിച്ചതും മുടി നീണ്ടതും. കണ്ടാൽ ഒരു സുത്തുവർഗ്ഗക്കാരനെപ്പോലെ തോന്നും." (ബുഖാരി)

ഈ ഹദീസിൽ ഈസാനബിയുടെ നിറം ചുവപ്പായിട്ടും മുടി ചുരുണ്ടതായിട്ടും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് ബനൂഇസ്രായീലിലെ കഴിഞ്ഞുപോയ ഈസാ ആണെന്നതിന്ന് ഈ ഹദീസിൽ തന്നെ തെളിവുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ, കഴിഞ്ഞുപോയ മൂസാനബിയോടു ചേർത്താണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. വായനക്കാർ ഈസാനബിയുടെ ഈ ലക്ഷണം നല്ലതുപോലെ ഓർമ്മവെക്കണം. ഇനി മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബിതിരുമേനി പറയുന്നത് നോക്കുക:

بينما انا نائم اطوف بالكعبة فاذا رجل ادم سبط الشعر ينطف او يهراق رأسه ماء فقلت من هذا قالوا ابن مريم...........

"ഞാൻ കഅ്ബ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതായി സ്വപ്ന ത്തിൽ കണ്ടു. തത്സമയം പെട്ടെന്ന് ഒരാൾ എന്റെ മുമ്പിൽവന്നു. അയാളുടെ നിറം ഗോതമ്പിന്റെയും മുടി നേരെയുള്ളതും നീണ്ടതുമായിരുന്നു. ഇതാരാണെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഇബ്നുമർയമാണെന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു" (ബുഖാരി)

ഈ ഹദീസിൽ നബിതിരുമേനി(സ) വരാനിരിക്കുന്ന മസീഹിന്റെ ലക്ഷണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിറം ഗോതമ്പി ന്റേതും മുടി നേരെയുള്ളതും നീണ്ടതുമാണെന്നാണ്. ഈ ഹദീ സിൽ പറഞ്ഞ ഇബ്നുമർയം അവസാനകാലത്ത് വരാനിരിക്കുന്ന മസീഹാണെന്നതിന് തെളിവ്, അതിനോട് തുടർന്നു ദജ്ജാലിന്റെ വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ അതേ സന്ദർഭത്തിൽ താൻ ദജ്ജാലിനെ കാണുകയുണ്ടായെന്നും നബി തിരുമേനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സ്പഷ്ടമായി, ഈ പറഞ്ഞ മസീഹ് ദജ്ജാലിന്നെതിരായി ആവിർഭവിക്കുന്ന മസീഹാ ണെന്ന്. ഇപ്പോൾ കാര്യം വളരെ വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. ബനൂ ഇസ്രായീലിൽ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഈസാനബിയുടെ ലക്ഷണം, നിറം ചുവപ്പും, മുടി ചുരുണ്ടതുമാണെന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ദജ്ജാ ലിന്നെതിരായി എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മസീഹിന്റെ ലക്ഷണം, നിറം ഗോതമ്പിന്റെയും, മുടി നേർക്കുള്ളതും നീണ്ടതുമായിട്ടാണ് വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു ലക്ഷണങ്ങളിലും വ്യത്യാസം പ്രത്യക്ഷമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ചുവപ്പു നിറവും ഗോതമ്പിന്റെ നിറവും ഒന്നാകുമോ? ചുരുളൻമുടിയും നേർക്കുള്ള നീളൻമുടിയും എങ്ങനെ ഒന്നാകും? ഇതിനേക്കാൾ കവി ഞ്ഞൊരു വ്യക്തത എന്തുണ്ട്? രണ്ടു മസീഹുമാരുടെയും രൂപം വായ നക്കാരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുതന്ന ഖാത്ത

മുന്നബിയ്യീൻ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് (സ) തിരുമേനിയാൽ വരയ്ക്കപ്പെട്ട രൂപം. ഈ രണ്ടു രൂപങ്ങളിലും ഒരേ വ്യക്തിയാണോ കാണപ്പെടുന്നതെന്ന് ഇനി വായനക്കാരൻതന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ. അല്ലാഹു ഉൾക്കണ്ണു നൽകിയിട്ടുള്ളവർക്കാർക്കും ആ രണ്ടു രൂപവും ഒരാളുടേതാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) പറഞ്ഞത് എത്ര പരമാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു.

موعودم و بحلیۂ ماثور آمدم — حیف است گر بدیدہ نبینند منظرم
رنگم چو گندم است و بمو فرق بیّن است — زانساں کہ آمد است در اخبار سرورم
ایں مقدمم نہ جائے شکوک است و التباس — سید جدا کند ز مسیحائے احمرم

"വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് ഞാൻ തന്നെയാണ്. ഞാൻ നബിതിരുമേനി വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത കണ്ണിനെപ്പറ്റി കഷ്ടം! എന്റെ നിറം ഗോതമ്പത്തിന്റേതാണ്. മുടിയുടെ കാര്യത്തിലും നബിതിരുമേനി ഹദീസിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഈസാനബിയുമായി എനിക്ക് വ്യത്യാസമുണ്ട്. അതിനാൽ എന്റെ വരവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇനി സംശയത്തിന്നിടയില്ല. കാരണം നമ്മുടെ യജമാനനും നേതാവുമായ തിരുമേനിതന്നെ ചുവപ്പുനിറമുള്ള മസീഹിൽനിന്ന് എന്നെ വേർപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു."

ഇറങ്ങുമെന്നതിന്റെ താൽപര്യം

വരാനുള്ള മസീഹ് കഴിഞ്ഞുപോയ മസീഹിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനായ ആളാണെന്ന് മേൽപറഞ്ഞ രേഖകൾകൊണ്ട് സൂര്യപ്രകാശംപോലെ തെളിയുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ഖലീഫമാരും മുസ്ലിംകളിൽനിന്നുതന്നെയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആൻ സാക്ഷിപറയുന്നു. വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് ഇതേ ഉമ്മത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരിക്കുമെന്ന് ഹദീസ് വിളിച്ചോതുന്നു. കൂടാതെ നബിതിരുമേനി(സ) രണ്ട് മസീഹുമാരുടെയും വെവ്വേറെയുള്ള രൂപം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് കൂടുതൽ തെളിവ് ആവശ്യമില്ലാ

താക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു സംശയം തീർച്ചയായും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. അത്, മസീഹ്‌മൗഊദ് ഈ ഉമ്മത്തിൽ നിന്നു തന്നെ വരേണ്ട ആളാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു, *നുസൂൽ* എന്ന പദവും *ഇബ്നുമർയം* എന്ന പദവും എന്തിനുപയോഗിച്ചു എന്നതാണ്. *നുസൂൽ* എന്ന പദം മസീഹ്‌മൗഊദ് ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമെന്നും *ഇബ്നുമർയം* എന്ന പദം ഈസാനബി താൻതന്നെ വരുമെന്നുമാണല്ലോ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതുസംബന്ധിച്ച് നല്ലതുപോലെ ഓർമ്മവെക്കേണ്ട ഒരു സംഗതി സഹീഹായ ഹദീസുകളിലൊന്നിലും തന്നെ *നുസൂൽ* എന്ന പദത്തോടുകൂടി *സമാഅ്* (ആകാശം) എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇറങ്ങൽ ആകാശത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് അർത്ഥമെടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൂടാതെ *നുസൂൽ* എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അറബിയിൽ ഈ പദത്തിന് 'പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക' 'വരിക' എന്നുംകൂടി അർത്ഥമുണ്ട്. വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

"അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് ഒരു ഉൽബോധകനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു, അതായത് ഒരു ദൂതനെ. അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വ്യക്തമായി വിവരിച്ചുതരുന്നു.........." (65:11,12)

ഈ വചനത്തിൽ നബിതിരുമേനി(സ)യെ സംബന്ധിച്ച് *നുസൂൽ* എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയതല്ല. ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചുവളർന്നതാണ് എന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. വീണ്ടും വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നു.

وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَأْسٌ شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

"പടക്കോപ്പുകൾ നിർമ്മിക്കാനുപയോഗിക്കുന്നതും മറ്റു പലവിധത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരവുമായ ഇരുമ്പ് നാം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു" (57:26)

ഭൂമിയിൽ നിന്ന് കുഴിച്ചെടുക്കുന്ന ഇരുമ്പിനെപ്പറ്റിയും ഇറക്കിയെന്നാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. *നുസൂലിന്റെ* അർത്ഥം

എപ്പോഴും 'മുകളിൽനിന്ന് കീഴ്പോട്ട് ഇറക്കുക' എന്നതായിരിക്കണമെന്നില്ലെന്ന് ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നല്ലതുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. *നുസൂൽ* എന്ന പദം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മനുഷ്യന്നു അനുഗ്രഹമായി സിദ്ധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചും പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതിനാൽ *നുസൂൽ* എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ട് മസീഹ് ആകാശത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുമെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നത് തികച്ചും തെറ്റാണ്. കൂടാതെ, അറബിയിൽ ആഗതർക്ക് '*നസീൽ*' എന്നും അവർ തങ്ങുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്ക് '*മൻസിൽ*' എന്നും പറയാറുണ്ട്. പോരെങ്കിൽ ഹദീസുകളിൽ തന്നെ മസീഹിന്റെ ആഗമനം സംബന്ധിച്ച് '*ഖുറൂജ്, ബഅ്സ്*' എന്നീ പദങ്ങളും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് *നുസൂൽ, ഖുറൂജ്, ബഅ്സ്* എന്നീ മൂന്നു പദങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ യോജിക്കുന്ന അർത്ഥമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

ഇബ്നുമർയം എന്ന അഭിധാനം

ഇനി ഇബ്നുമർയം എന്ന പേരിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയാനുള്ളത്. ഭാവിയിൽ വരാറുള്ള ദൈവനിയുക്തരുടെ പേര് ഏതെങ്കിലും പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം പ്രവചിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആ പേർ ആന്തരികമായ ഒരു അർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നത് സാധാരണമാണെന്ന സംഗതി നാം നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കണം. അതിനാൽ ആ നാമത്തെ ബാഹ്യമായ നിലയിൽ കണക്കാക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കയില്ല. ആ പേർ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ മഹാത്മാവും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവചനത്തിൽ നൽകപ്പെട്ട പേരും തമ്മിലുള്ള ആഗാധവും സൂക്ഷ്മവുമായ ബന്ധത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി മസീഹിന്റെ ആഗമനത്തിന്നു മുമ്പായി ഇൽയാസ് നബി വീണ്ടും വരുമെന്ന് ബനുഇസ്രായീലിന്ന് വാഗ്ദാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇൽയാസ്നബി ഈസാനബിക്ക് 850 കൊല്ലം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ആളാണ്. അദ്ദേഹം ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് യഹൂദർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. (രാജാക്കന്മാർ 2, അദ്ധ്യായം 2, വചനം 11). തന്മൂലം കഴിഞ്ഞുപോയ ഇൽയാസ്നബി തന്നെ ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുമെന്നും അതിനുശേഷമേ മസീഹ് വരുകയുള്ളുവെന്നും യഹൂദർ ധരിച്ചു. തൽഫലമായി ഈസാനബി വന്നു മസീഹാണെന്ന വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ അവർ ആ വാദത്തെ തിരസ്കരിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് മസീഹിന്നു മുമ്പേ ഇൽയാസ് ഇറങ്ങുമെന്നാണ്. ഇൽയാസ്നബി ഇതുവരെയും വന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ വാദം ശരിയാകാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിന് മറുപടിയായി ഈസാനബി പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ഇൽയാസ് വരുമെന്ന പ്രവചനം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുനരാഗമനമല്ല. നേരെമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തോടും ഗുണ

ത്തോടും കൂടിയ മറ്റൊരു പ്രവാചകന്റെ വരവാണ്. അദ്ദേഹം വന്നു കഴിഞ്ഞു. അത് യഹ്യായാണ്. കണ്ണുള്ളവർ കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ (മത്തായി, 11, 14). പക്ഷേ, പദത്തിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥം മാത്രം പരിഗണിച്ച യഹൂദർ ഇൽയാസുനബിതന്നെ ഇറങ്ങിവരണമെന്ന കാര്യത്തിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയും തന്നിമിത്തം രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിൽനിന്ന് വിദൂരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (മത്തായി, അദ്ധ്യായം 17).

വരാനിരിക്കുന്ന പരിഷ്കർത്താക്കളെപ്പറ്റി പ്രവചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന പേരുകൾ എപ്പോഴും ബാഹ്യമായ അർത്ഥത്തിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, നേരെമറിച്ച് ആന്തരികമായ സാദൃശ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവ അലങ്കാരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് സാധാരണയാണെന്നും ഈ ഉദാഹരണത്തിൽനിന്നു നല്ലതുപോലെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ, ഇൽയാസ്നബി ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്നതും യഹ്യാനബി ഭൂമിയിൽനിന്ന് ജനിച്ചുണ്ടാകുന്നതും തമ്മിൽ എത്രതന്നെ അന്തരവും അകൽച്ചയുമില്ല! പക്ഷേ, ഈസാനബി പറയുന്നു യഹ്യയാണ് ഇൽയാസെന്ന്. കാരണം യഹ്യ, ഇൽയാസിന്റെ സ്വഭാവത്തോടും ഗുണത്തോടും കൂടിയാണ് വന്നത്. കഴിഞ്ഞുപോയ ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രവാചകൻ ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ആ പ്രവാചകൻതന്നെ ആകാശത്തിന്റെ തട്ടുപിളർന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുമെന്നല്ല, മറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദൃശനായി മറ്റൊരാൾ വരുമെന്നാണ് എന്നുകൂടി മേൽപറഞ്ഞ ഉദാഹരണം വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മസീഹിനെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ഇറങ്ങുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അദ്ദേഹം തന്നെ ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമെന്നല്ല. പ്രത്യുത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സദൃശൻ ആവിർഭവിക്കുമെന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു-ഇൽയാസ്നബി ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദൃശനായ യഹ്യാനബിയുടെ ജനനമായിരുന്നതുപോലെ.

അതിനാൽ, ഈസബ്നുമർയം എന്ന പേരിന്റെ ബാഹ്യരൂപത്തിന്മേൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നതും ആ പേരുകാരണം വരാനുള്ള മസീഹിനെ നിഷേധിക്കുന്നതും ഭയങ്കരമായ നാശത്തിന്റെ വഴിയാ

ണ്. അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കേണ്ടത് എല്ലാവരുടെയും കർത്ത വ്യമാകുന്നു. പേര് എല്ലായ്പോഴും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടേ കഴിയൂ എന്നില്ല. അതിൽ അർത്ഥസംബന്ധമായ രഹസ്യം അടങ്ങിയിരി ക്കാവുന്നതാണ്. പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൂടി പറയാം. തനിക്ക് പുറകിലുള്ളതും അഹ്മദ് എന്നു പേരുള്ളതുമായ ഒരു പ്രവാചകന്റെ വരവിനെപ്പറ്റി ഈസാ നബി പ്രവചിച്ചിരുന്നതായി വിശുദ്ധഖുർആനിലെ സൂറഃസഫ്ഫിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രവചനം നബിതിരുമേനിയുടെ ആഗമനത്താൽ നിറവേറിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് എല്ലാ മുസ്ലിംകളും വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ നബിതിരുമേനിയുടെ സ്വന്തം പേര് അഹ്മദ് എന്നല്ല, മുഹ മ്മദ് എന്നാണ് എന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. പ്രവാചകത്വവാദത്തി നുശേഷം തന്റെ പേര് അഹ്മദ് എന്നു കൂടിയാണെന്ന് നബിതിരു മേനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നത് നേരാണ്. എന്നാൽ വാദത്തിനുശേഷം ആ പേര് തന്നോട് സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ഒരുവിധത്തിലും ശത്രു ക്കൾക്കൊരു രേഖയാവുകയില്ല. അവർക്ക് രേഖയാവണമെങ്കിൽ നബിതിരുമേനിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന് ആ പേര് നൽകുകയോ വാദത്തിന് മുമ്പായി അദ്ദേഹം ആ പേരിൽ വിളിക്ക പ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവണം. എന്നാൽ സഹീഹായ ഒരൊറ്റ ഹദീസ്കൊണ്ടും അങ്ങനെ സ്ഥാപിതമാകുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ സംശയത്തിന് ഒരേ ഒരുത്തരമേ പറയാനാവുകയുള്ളൂ-തിരുമേനി യിൽ അഹ്മദ് എന്ന നാമത്തിന്റെ ഗുണമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആകാശത്തിൽ യഹ്യായ്ക്ക് ഇൽയാസെന്നു പേരായതുപോലെ തിരുമേനിക്ക് ആകാശത്തിൽ അഹ്മദെന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്നു എന്നും. പ്രവചനങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ട പേര് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഉണ്ടാ യിരിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമല്ലെന്നും അത് ഏതെങ്കിലും ആന്തരിക മായ രഹസ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കാമെന്നും മേൽപറഞ്ഞ രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ അട ങ്ങിയിരിക്കുന്ന രഹസ്യമെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിനു ബാഹ്യമായ പേരിനോടല്ല ബന്ധം മറിച്ച് വസ്തുക്കളുടെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളോടാകുന്നു. മനുഷ്യർ തീർച്ചയായും തിരിച്ചറിവിന്നു വേണ്ടി ബാഹ്യമായ നാമത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകിയേക്കാം. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ യഥാർത്ഥ നാമം ബാഹ്യമാ യതല്ല, സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചതാകുന്നു.

വരാനിരിക്കുന്ന മസീഹിന് അല്ലാഹു ഇബ്നുമർയം എന്നു പേർ നൽകിയതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നുള്ള ചോദ്യം ഇവിടെ ഉൽഭ വിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന് മറുപടിയായി ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, ദൈർഘ്യഭയത്താൽ ഈ ചെറു പുസ്തകത്തിൽ അവ വിവരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതാനും ചില പ്രധാന കാര ണങ്ങൾ മാത്രം പറയാം.

ഒന്നാമത്, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് ഈസാനബിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളോടുകൂടിയാണ് വരേണ്ടത് - യഹ്യാനബി ഇൽയാ സുനബിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളോടുകൂടി വന്നതുപോലെ. അതി നാൽ, യഹ്യാനബിയുടെ ആഗമനത്താൽ ഇൽയാസു നബിയുടെ ആഗമനം സംബന്ധിച്ച വാഗ്ദാനം എപ്രകാരം നിറവേറ്റിയോ, അപ്ര കാരം ഏതെങ്കിലുമൊരു സദൃശന്റെ ആഗമനത്താൽ മസീഹിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തവും നിറവേറേണ്ടതാകുന്നു. ഈ സാദൃശ്യം നിമിത്തമാണ് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹിന് ഇബ്നു മർയം എന്നു പേർ നൽകപ്പെട്ടത്.

രണ്ടാമത്, ഏതുപ്രകാരം നാസിരീമസീഹ് മൂസാനബിയുടെ മത ത്തിൽ ഖാത്തമുൽഖുലഫായായി വന്നുവോ അതുപ്രകാരം മുഹ മ്മദീമസീഹ് ഇസ്‌ലാംമതത്തിൽ ഖാത്തമുൽഖുലഫായായി വരേ ണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഇബ്നുമർയം എന്ന പേർ നൽകപ്പെട്ടു.

മൂന്നാമത്തേതും പ്രധാനവുമായ കാരണമിതാണ്. അവസാന കാലം ക്രിസ്തുമതം, അതായത് കുരിശുമതം പ്രാബല്യം പ്രാപി ക്കുമെന്ന് വിശുദ്ധഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും മന സ്സിലാകുന്നു. അതിനാൽ മസീഹ് മൗഊദിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന പ്പെട്ട കടമയായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹം കുരിശിനെ തകർക്കും എന്നതാണ് കാരണം ഏതെങ്കിലും ഒരു നബിയുടെ ജനങ്ങളിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആ കുഴപ്പം നീക്കേണ്ടത് അതേ നബിയുടെ ധാർമ്മികമായ ചുമതലയാകുന്നു. ഏതുപോലെയെ ന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഒരു കുഴപ്പമുണ്ടാവുകയാ ണെങ്കിൽ അത് അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് അന്യഗവൺമെന്റുകളുടെ കടമയല്ല, അതേ ഗവൺമെന്റിന്റെതന്നെ കടമയാണ്. അങ്ങനെ, അവ സാനകാലത്തേക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആളുടെ പ്രധാന

കർത്തവ്യം ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെ കുഴപ്പത്തെ നേരിടലായതു കൊണ്ട് ഈസാനബിയോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹത്തിന് ഈസബ്നുമർയമെന്നും മസീഹെന്നും പേർ നൽകപ്പെട്ടു. അവസാനകാലത്ത് ഈയൊരു കുഴപ്പത്തിനുപുറമെ വളരെവലിയ മറ്റു കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയും എല്ലാ ജനതകളും അതിന്നു വിധേയമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നും പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ സമയത്ത് എല്ലാ ജനതകളുടെയും സ്ഥാപകന്മാരുടെ പ്രതിനിധികൾ വരേണ്ടതും താന്താങ്ങളുടെ ജനതകളെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ, ഒരേ സമയത്ത് അനേകം മതപരിഷ്കർത്താക്കൾ ലോകത്ത് വരുകയെന്നാൽ അത് കുഴപ്പത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു പകരം അതിനെ ആളിക്കത്തിക്കാനാണ് ഇടയാക്കുക. കൂടാതെ, ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം ആദ്ധ്യാത്മിക ജനത്തെ മുഴുവനും ഇസ്ലാം അതിന്നുള്ളിലേക്കു വലിച്ചെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ ഇസ്ലാമിലല്ലാതെ മറ്റൊരു ജനതയിലും ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കർത്താവ് അവതരിക്കുക സാധ്യമല്ല. തന്മൂലം, എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രതിനിധികളെ ഒരേ ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ഇസ്ലാമിന്നകത്ത് എഴുന്നേല്പിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ജോലി എല്ലാ ജനതകളെയും ഉദ്ധരിക്കുക എന്നതാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്ന്, മുസ്ലിംജനതയുടെ ഉദ്ധാരണം. മുസ്ലിമല്ലാത്ത ജനതകളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് ഈസാനബിയുടെ അനുയായികളുടെതാണ്. മസീഹ് മൗഊദിന്റെ ജോലിയെ സംബന്ധിച്ച് തിരുമേനി 'അദ്ദേഹം കുരിശിനെ തകർക്കും' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് ക്രൈസ്തവസമുദായത്തിന്റെ തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യമാണെന്നാണ്. ഈ കാര്യത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് വരാനിരിക്കുന്ന ആളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകമായും ഈസബ്നുമർയം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് പറയുകയാണ്.

چوں مرا نورے پئے قوم مسیحی دادہ اند
مصلحت را ابن مریم نام من بنہادہ اند

"ക്രൈസ്തവജനതയുടെ പരിഷ്ക്കരണത്തിന്നായി എനിക്ക് പ്രത്യേകമായ പ്രകാശം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കാരണത്താലാണ് എനിക്ക് ഇബ്നുമർയം എന്നു പേർ വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്."

ഇതിന്നെതിരായി മറ്റു ജനതകളുടെ പരിഷ്ക്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് 'എല്ലാ റസൂൽമാരും പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവത്തോടെ ഒരേ വ്യക്തിയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും' (സൂറ: മുർസലാത്ത്) എന്ന് മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു.

എന്നാൽ മറുഭാഗത്ത് മുസ്ലിംസമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കുകയെന്നതും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജോലിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ കാര്യത്തെ മുൻനിർത്തി വരാനിരിക്കുന്ന ആൾക്ക് മുഹമ്മദ് എന്നും അഹ്മദ് എന്നും പേർ വെക്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾ നബിതിരുമേനിയുടെ പ്രതിനിധിയും പ്രതിബിംബവുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

മസീഹ്മൗഊദും മഹ്ദിയും ഒരാൾ

ഈസാനബിയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റിയും അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചുരുങ്ങിയ നിലയിൽ പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി നമുക്ക് മസീഹ്മൗഊദും മഹ്ദിയും ഒരാളാണോ അതോ വെവ്വേറെ വ്യക്തികളാണോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പരിചിന്തനം ചെയ്യാം. വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹും മഹ്ദിയും വെവ്വേറെ വ്യക്തികളാണെന്നാണ് ഇക്കാലത്തെ മുസ്ലിംകൾ പൊതുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ വിശ്വാസം തെറ്റാണെന്നും നബിതിരുമേനിയുടെ ഉപദേശത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്നും കാണുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഈ വിവാദത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ച് മുസ്ലിംകൾ എന്തെല്ലാം അഭിപായങ്ങളാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന വ്യത്യാസവും വൈരുദ്ധ്യവുമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ആ വ്യത്യാസം ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും കാണുവാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി മഹ്ദിയുടെ വംശത്തെപ്പറ്റി ഒരു കൂട്ടർ പറയുന്നു, മഹ്ദി, ഹസ്റത്ത് ഫാത്തിമയുടെ വംശത്തിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്ന്; ഈ കൂട്ടരിൽതന്നെ മൂന്ന് ശാഖകളുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ ശാഖയുടെ അഭിപ്രായം മഹ്ദി, ഇമാംഹസന്റെ സന്തതികളിൽനിന്നുള്ള ആളായിരിക്കുമെന്നാണ്. രണ്ടാമത്തെ ശാഖ പറയുന്നത് അദ്ദേഹം ഇമാം ഹുസൈന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് മൂന്നാമത്തെ ശാഖയാകട്ടെ ഇമാം ഹസന്റെയും ഇമാം ഹുസൈന്റെയും സന്തതികളിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം ജനിക്കുകയെന്ന് വാദിക്കുന്നു. അതായത്, മഹ്ദിയുടെ മാതാവ് ഹസനിയാണെങ്കിൽ പിതാവ് ഹുസൈനിയായിരിക്കും. മറ്റൊരു കൂട്ടർ മഹ്ദി ഹസ്റത്ത് ഫാത്തിമയുടെ വംശത്തിൽനിന്നാണ് ജനിക്കുകയെന്ന്

പറയുന്നു. വേറെയുമൊരു കൂട്ടർ പറയുന്നു. അദ്ദേഹം ഹസ്റത്ത് ഉമറിന്റെ സന്താനങ്ങളിൽനിന്നാണ് വരുകയെന്ന്. ചില ഹദീസുകൾ പ്രകാരം മഹ്ദി ഒരു പ്രത്യേക വംശത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണമെന്നില്ലെന്നും, പ്രത്യുത നബിതിരുമേനിയുടെ ഉമ്മത്തിൽ നിന്നാവണമെന്നേയുള്ളുവെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. കൂടാതെ മഹ്ദിയുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെയും പേരുകളെ സംബന്ധിച്ചും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ചില ഹദീസുകൾ മഹ്ദിയുടെ പേർ മുഹമ്മദ് എന്നായിരിക്കുമെന്ന് പറയുമ്പോൾ മറ്റു ചിലത് അഹ്മദ് എന്നായിരിക്കുമെന്നും വേറെ ചിലത് ഈസാ എന്നായിരിക്കുമെന്നും പറയുന്നു. പിതാവിന്റെ പേർ സുന്നികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അബ്ദുല്ലാഹ് എന്നാണ്. ശിയാക്കൾ പറയുന്നു ഹസൻ എന്നാണെന്ന്. ഇതുപോലെത്തന്നെ മഹ്ദി പുറപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ലോകത്ത് എത്രകാലം കർമ്മനിരതനാകുമെന്നതിനെപ്പറ്റിയും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ വിഭിന്നവാദങ്ങൾക്കെല്ലാം ഭിന്നവിഭാഗങ്ങൾ ഹദീസാണ് രേഖയായി കാണിക്കുന്നതെന്നതാണ് ഒട്ടേറെ രസാവഹമായിരിക്കുന്നത് (ഹുജജുൽ കിറാമ നോക്കുക). ഈ സ്ഥിതിയിൽ മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ഹദീസുകളും ശരിയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഈ കാരണത്താലാണ് ഇമാം ബുഖാരിയും ഇമാം മുസ്ലിമും തങ്ങളുടെ ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഹദീസുകൾക്ക് സ്ഥാനം നൽകാതിരുന്നത്. ആ ഹദീസുകൾ ഒന്നുംതന്നെ വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്നില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ പിന്നീടുവന്ന ചില ഉലമാക്കളും മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ച ഹദീസുകളെല്ലാം ബലഹീനങ്ങളാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുകയും അവയിൽ ഒന്നുംതന്നെ നിരാക്ഷേപമല്ലെന്ന് തുറന്നുപറയുകയും ചെയ്തിട്ടുമ്ട്. (ഹുജജുൽ കിറാമ നോക്കുക).

ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമെന്താണെന്ന ഒരു ചോദ്യം ഇവിടെ സ്വാഭാവികമായും ജനിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇതാണ്. നബിതിരുമേനി(സ) ഒരു മഹ്ദിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി വാഗ്ദാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും വിവിധകാലങ്ങളിൽ വിവിധ അവ

സ്ഥലകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ട അനേകം മഹ്ദിമാരെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ പ്രസ്താവനകളിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നത് സംഗതം മാത്രമാണ്. പൊതുജനങ്ങൾ ആ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം ഒരാളെ സംബന്ധിച്ചാണെന്ന് ധരിച്ചുപോയതാണ് തെറ്റ്. വാസ്തവത്തിൽ അവയെല്ലാം വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊരു കാരണമിതാണ്: ഓരോ ജനതയ്ക്കും ഓരോ ജനവിഭാഗത്തിനും നന്മകളെയെല്ലാം തങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അഭിലാഷമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ നബിതിരുമേനി(സ) തന്റെ ഉമ്മത്തിൽനിന്ന് ഒരു മഹ്ദി ജനിക്കുമെന്ന് പ്രവചിച്ചപ്പോൾ മുസ്‌ലിംസമുദായത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും ആ മഹ്ദി തങ്ങളിൽ നിന്നായിരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹമുണ്ടായി. ഒരു സമുദായത്തിൽ എല്ലാവരും ദൈവഭക്തിയും ആത്മശുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരിക്കുകയില്ല. മഹ്ദി തങ്ങളുടെ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നാണ് വരുകയെന്ന് തോന്നുമാറുള്ള ചില ഹദീസുകൾ അവരിൽ ചിലർ കെട്ടിച്ചമച്ചു. മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഹദീസുകളിൽ ഇത്രയേറെ കുഴപ്പങ്ങൾ കാണുന്നതിനു ഇതാണ് കാരണം. എന്നാൽ മഹ്ദി ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കാതെ മുസ്‌ലിംസമുദായത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രം കാണിക്കുന്ന ഹദീസുകൾ തീർച്ചയായും സ്വീകാര്യയോഗ്യങ്ങളാണ്. കാരണം, അവ കൃത്രിമമാണെന്ന് വിചാരിക്കാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. മഹ്ദി മുസ്‌ലിംസമുദായത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരിക്കുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഹദീസുകൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യം ഒരാൾക്കും ഉണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ, മഹ്ദി ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വിഭാഗത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട ആളായിരിക്കുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഹദീസുകളെപ്പറ്റി അവ പിന്നീട് നിർമ്മിച്ചു ചേർക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് സംശയിക്കാൻ ധാരാളം വഴിയുണ്ട്.

ഈ വ്യത്യാസങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മഹ്ദിയെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വംശത്തോട് ബന്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. നബിതിരുമേനി തന്റെ ഉമ്മത്തിൽനിന്ന് അവസാനകാലത്ത് വരാനുള്ള ഒരു മഹ്ദിയെപ്പറ്റി പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മൊത്തത്തിൽ നാം വിശ്വസിച്ചാൽ മതി. അതിലാണ് നമ്മുടെ നന്മ. അതാണ് നമുക്ക്

സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗം. അഥവാ, മഹ്ദി ഹസ്റത്ത് ഫാത്തിമ (റ)യുടെ സന്താനങ്ങളിൽനിന്നായിരിക്കുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുകയും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ഹസ്റത്ത് അബ്ബാസി(റ)ന്റെ സന്താനങ്ങളിൽനിന്ന് വരുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ മുൻവിശ്വാസം നമുക്ക് വലിയൊരു മാർഗ്ഗതടസ്സമായിത്തീരുകയും തന്നിമിത്തം മഹ്ദിയെ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാതാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അതുപോലെ, മഹ്ദി ഹസ്റത്ത് അബ്ബാസി(റ)ന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഹസ്റത്ത് ഫാത്തിമ(റ)യുടെ സന്താനങ്ങളിൽനിന്നോ ഹസ്റത്ത് ഉമറി(റ)ന്റെ സന്താനങ്ങളിൽനിന്നോ വരുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കാതായേക്കും. അതിനാൽ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് രക്ഷയായിരിക്കാൻ വേണ്ടിയെങ്കിലും, മഹ്ദിയെ ഒരു പ്രത്യേക വംശവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാതെ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദുനബിയുടെ ഉമ്മത്തിൽനിന്ന്, തിരുമേനിയുടെ അനുയായിയും ദാസനുമായ ഒരാളായിരിക്കും അദ്ദേഹമെന്ന് മാത്രം നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചാൽ നമുക്ക് ആപത്തൊന്നും നേരിടാനില്ല. നബിതിരുമേനി യഥാർത്ഥത്തിൽ മഹ്ദിയെ ഏതെങ്കിലും വംശവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും നമുക്കതൊരു തടസ്സമാവുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ, ഏതൊരു വിഭാഗത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം വരുന്നതായാലും നബിതിരുമേനിയുടെ ഉമ്മത്തിൽനിന്നുതന്നെയായിരിക്കുമല്ലോ. ഒരു സംഗതി കൂടി നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മഹ്ദിയുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെയും നാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും പ്രബലമായ അഭിപ്രായം മഹ്ദിയുടെ പേർ മുഹമ്മദെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃനാമം അബ്ദുല്ലാഹ് എന്നും ആയിരിക്കുമെന്നതാണ്. ഈ അഭിപ്രായത്തിന് അനുകൂലമായി കാണപ്പെടുന്ന രിവായത്തുകൾ കേവലം ആക്ഷേപരഹിതമല്ലെങ്കിൽകൂടിയും സിദ്ധാന്തപരമായി കൂടുതൽ കനമുള്ളതാണ്. അതിനാൽ അതിന് നാം മുൻഗണന നൽകുന്നത് ന്യായം മാത്രമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ സ്ഥിതിയിലും ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിന്റെ വാദം ആക്ഷേപാർഹമാവുകയില്ല. കാരണം, നബിതിരുമേനി അവസാന കാലത്ത് മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കുകൂടി ആദ്ധ്യാത്മികോദ്ധാരണം നൽകുമെന്നു സൂറഃജുമുഅയിലെ *'വ ആഖറീന മിൻഹും'* (അവരിൽനി

ന്നുള്ള മറ്റൊരു കൂട്ടർ) എന്ന വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവസാനകാലത്ത് തിരുമേനിയുടെ ഒരു പരിപൂർണ്ണ പ്രതിരൂപം ജന്മമെടുക്കുമെന്നും തിരുമേനിയുടെ മാതൃകയിൽ ഒരു കൂട്ടർക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുമെന്നുമാണ്. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്, മഹ്ദിയുടെ പേർ മുഹമ്മദെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെപേർ അബ്ദുല്ലയെന്നും ആയിരിക്കുമെന്ന് നബി തിരുമേനി പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, മഹ്ദി ഒരു സ്വതന്ത്രവ്യക്തിയായിരിക്കയില്ലെന്നും മറിച്ച് സൂറഃജുമുഅയിൽ പ്രവചിച്ച വിധം നബിതിരുമേനിയുടെ ഒരു പരിപൂർണ്ണ പ്രതിരൂപമായിരിക്കുമെന്നുമാണ്. മഹ്ദിയുടെ പേരിനെ സംബന്ധിച്ച് മുഹമ്മദുബ്നു അബ്ദില്ലാഹ് എന്ന് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് നബിതിരുമേനി ഉദ്ദേശിച്ചത് മഹ്ദിയുടെ മേൽവിലാസം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയായിരുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് മഹ്ദി തന്റെ പ്രതിരൂപമാണെന്നും മഹ്ദിയുടെ ആഗമനം തന്റെ ആഗമനംപോലെയാണെന്നും വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. നബിതിരുമേനിയുടെ ആ പദപ്രയോഗംതന്നെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഹദീസിൽ, പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മഹ്ദിയുടെ പേർ മുഹമ്മദുബ്നുഅബ്ദില്ലാഹ് എന്നായിരിക്കുമെന്നല്ല, പ്രത്യുത,

يُوَاطِئُ اِسْمُهُ اِسْمِي وَاسْمُ اَبِيهِ اِسْمُ اَبِي

'മഹ്ദിയുടെ പേർ എന്റെ പേരിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ പേർ എന്റെ പിതാവിന്റെ പേരിന്നും യോജ്യമായിരിക്കും' എന്നാകുന്നു. *(മിശ്കാത്ത്)*

ഈ വാചകത്തിന്റെ രീതിതന്നെ തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ട മറ്റൊരു സംഗതി കൂടിയുണ്ട്. മഹ്ദിയുടെ വംശത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ കൂടുതൽ ശരിയായിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹം നബിതിരുമേനിയുടെ അഹ്ലുബൈത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്നതാണ്. അതിന്നെതിരിൽ മറ്റുള്ള പ്രസ്താവനകളെല്ലാം ബലം കുറഞ്ഞവയാകുന്നു. കൂടാതെ മഹ്ദി അഹ്ലുബൈത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്ന പ്രസ്താവന സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും വരാനില്ല. എന്തെന്നാൽ

വ ആഖരീന മിൻഹും എന്നുള്ള വചനമിറങ്ങിയപ്പോൾ സഹാബത്തിന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തമായി നബിതിരുമേനി(സ) സൽമാനുൽഫാരിസയുടെ പുറത്ത് കൈവെച്ചുകൊണ്ട്, സത്യവിശ്വാസം ലോകത്തുനിന്ന് സുറയ്യാ നക്ഷത്രത്തിലേക്ക് ഉയർന്നുപോയാലും ഈ ഫാരിസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ അതിനെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞതായി നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ബുഖാരി). അതിന്റെ സാരം മഹ്ദി സൽമാനുൽ ഫാരിസിയുടെ വംശത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്ന് നബിതിരുമേനി സ്ഥാപിച്ചു എന്നാകുന്നു. മറ്റൊരു ഭാഗത്ത്, അതേ സൽമാനുൽ ഫാരിസിയെപ്പറ്റി '*സൽമാനു മിന്നാ അഹ്ലുൽ ബയ്ത്ത്*' സൽമാൻ നമ്മിൽനിന്നുള്ള അഹ്ലുബൈത്ത് ആണ് എന്നു അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ നബിതിരുമേനി പറഞ്ഞതായി നാം കാണുന്നു (തിബരി). അതിനാൽ മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ച് അഹ്ലുബൈത്ത് എന്ന പദമുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിന്റെ വാദത്തിന് എതിരാവുകയില്ല; നേരെമറിച്ച് സഹായകമാവുകയേയുള്ളൂ. ഇത് മറക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. അങ്ങനെ, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മഹ്ദി ഹദീസിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഫാരിസി വംശക്കാരനും സാധാരണ പ്രസ്താവനകൾ കാണിക്കുന്നതുപോലെ യഅഹ്ലുബൈത്തുകാരനുമായി.

കൂടാതെ അദ്ദേഹം എന്നോടൊന്നിച്ച് എന്റെ ഖബറിൽ അടക്കപ്പെടുന്നതാണ് എന്ന് മസീഹ് മൗഊദിനെ സംബന്ധിച്ച് നബിതിരുമേനി പറഞ്ഞതായി നാം കാണുന്നു. ഈ വചനം തെളിയിക്കുന്നതും ആദ്ധ്യാത്മികമായ അതേ ഐക്യത്തെത്തന്നെയാണ്. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ, നഊദുബില്ലാ, നബിതിരുമേനിയുടെ ഖബർ ഏതെങ്കിലുമൊരു ദിവസം തുറക്കപ്പെടുമെന്നും അതിനകത്ത് മഹ്ദിമസീഹ് അടക്കപ്പെടുമെന്നും സങ്കൽപ്പിക്കുന്നത് എത്ര അസംബന്ധവും അഭിമാനഹീനവുമായിരിക്കും! അൽപ്പമെങ്കിലും അഭിമാനമുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ മുസൽമാന് ഒരു നൊടിയിട നേരത്തേക്കുപോലും അത്തരമൊരു വിചാരം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുകയില്ല. സത്യമിതാണ്: മഹ്ദി തന്റെ പരിപൂർണ്ണ പ്രതിരൂപമായിരിക്കുമെന്നും മഹ്ദിയുടെ ആവിർഭാവം തന്റെതന്നെ ആവിർഭാവമായിരിക്കുമെന്നുമുള്ള കാര്യമാണ് നബിതിരുമേനിയുടെ പ്രസ്തുത വചനങ്ങളിലെല്ലാം സൂചിതമായിരിക്കുന്നത്.

ഈ പ്രാരംഭപ്രസ്താവനയ്ക്കുശേഷം, മഹ്ദിയും മസീഹും വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളല്ലെന്നും പ്രത്യുത, ഒരേ വ്യക്തിയുടെ രണ്ട് വിഭിന്ന നിലയെ ആസ്പദിച്ചുള്ള രണ്ട് നാമങ്ങളാണെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ തെളിയിക്കാം. മസീഹും മഹ്ദിയും ഒരാളാണെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ രേഖ മഹ്ദിയെന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ്. മഹ്ദിയെന്ന പദം നബിതിരുമേനി ഒരു പ്രത്യേകനാമമായിട്ടല്ല, ഒരു ഗുണനാമമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. മഹ്ദി എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'നേർവഴി പ്രാപിച്ചവൻ' എന്നാകുന്നു. വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മഹ്ദിയെക്കുറിച്ചല്ലാതെയും നബിതിരുമേനി ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഹദീസിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി തന്റെ ഖലീഫമാരെ സംബന്ധിച്ച് തിരുമേനി *അൽഖുലഫാ ഉർറാശിദൂനൽ മഹ്ദിയ്യൂൻ* - *മഹ്ദികളായ* ഖലീഫമാർ (അബൂദാവൂദ്, തിർമിദി) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നബിതിരുമേനിയുടെ ഖലീഫമാരെല്ലാം മഹ്ദികളാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹാണെങ്കിൽ, നബിതിരുമേനിയുടെ ഖലീഫമാരിൽ സവിശേഷ സ്ഥാനമലങ്കരിക്കുന്ന ആളാണ്. അതിനാൽ, അദ്ദേഹം എല്ലാവരിലും വലിയ മഹ്ദിയാകുന്നു. എല്ലാവരിലും വലിയ മഹ്ദിയായതുകൊണ്ട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മഹ് ദിയും അദ്ദേഹം തന്നെയാണ്. നബിതിരുമേനിയുടെ തിരുമൊഴിയനുസരിച്ച് എല്ലാ ഖലീഫമാരും മഹ്ദിയാകുമ്പോൾ, അവരിൽ പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആളായിരിക്കണം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മഹ്ദിയെന്നത് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട്, മറ്റു ഖലീഫമാരും മഹ്ദിയാണെങ്കിലും അവരിൽ പ്രത്യേകമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾ മസീഹും കൂടിയാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

നബിതിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഹദീസിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

كَيْفَ تَهْلِكُ أُمَّةٌ أَنَا أَوَّلُهَا وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ آخِرُهَا

"ഞാൻ ആരംഭത്തിലും ഈസബ്നുമർയം അവസാനത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒരു ജനം എങ്ങനെ നാശമടയാനാണ്?" (കൻസുൽ ഉമ്മാൽ)

വീണ്ടും നബിതിരുമേനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

خَيْرُ هٰذِهِ الْأُمَّةِ أَوَّلُهَا وَآخِرُهَا أَوَّلُهَا فِيهِمْ رَسُولُ اللّٰهِ وَآخِرُهَا فِيهِمْ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَبَيْنَ ذٰلِكَ فَيْجٌ أَعْوَجُ لَيْسُوا مِنِّى وَلَسْتُ مِنْهُمْ

"ഈ ജനതയിൽ നല്ലവർ ആദ്യകാലത്തും അവസാന കാലത്തും ഉള്ളവരാണ്. ആദ്യകാലത്തെ ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ തന്നെയുണ്ടായിരിക്കും; അവസാനകാലത്തെ ജനങ്ങളിൽ ഈസബ്നുമർയമും. അതിനിടയിലുള്ളവർ വക്രതയുള്ളവരായിരിക്കും. ഞാൻ അവരിൽനിന്നുള്ളവനോ അവർ എന്നിൽനിന്നുള്ളവരോ ആയിരിക്കുകയില്ല." (കൻസുൽ ഉമ്മാൽ)

അവസാനകാലത്ത് വരുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മഹ്ദി, മസീഹിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനായ ഒരാളായിരുന്നുവെങ്കിൽ രണ്ടാളെപ്പറ്റിയും അവർ അവസാനകാലത്ത് വന്ന് തന്റെ ഉമ്മത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കുമെന്ന് നബിതിരുമേനി പറയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ മസീഹിന്റെ പേർ മാത്രം പറയുകയാണ് ചെയ്തത്. മസീഹും മഹ്ദിയും ഒരേ ആളാണെന്ന് അതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മസീഹിന്റെ പേർ മാത്രം പറഞ്ഞു നബിതിരുമേനി മതിയാക്കിയത്. ഇതു നല്ലതുപോലെ ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. മഹ്ദി, ഇമാമായിരിക്കുകയും മസീഹ് മഅ്മൂമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഉമ്മത്തിന്റെ പരിപാലനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിടത്ത് നബിതിരുമേനി മഅ്മൂമിന്റെ പേർ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇമാമിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞത് ആശ്ചര്യകരമല്ലേ? വീണ്ടും നോക്കുക, മറ്റൊരു ഹദീസിൽ രണ്ടു കൂട്ടർ മാത്രമാണ്* സന്മാർഗ്ഗം

---

* ഈ രണ്ടു കൂട്ടരാണ് വിശുദ്ധഖുർആനിലെ സൂറഃ ജുമുഅയിലും സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക: "അല്ലാഹുവാണ് അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത അറബികളുടെ ഇടയിൽ അവരിൽനിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു റസൂലിനെ എഴുന്നേൽപിച്ചത്. ആ ദൂതൻ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ഗ്രന്ഥവും ജ്ഞാനവും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്നുമുമ്പ് അവർ പ്രത്യക്ഷമായ വഴികേടിലായിരുന്നു. (അതുപോലെത്തന്നെ) അവരോടു ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒടുവിലത്തെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും ആ റസൂലിനെ (ഒരു പ്രതിപുരുഷന്റെ രൂപത്തിൽ) എഴുന്നേല്പിക്കുന്നതാണ്." (62:3,4)

പ്രാപിച്ചവരും നല്ലവരുമെന്ന് നബിതിരുമേനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ നബിതിരുമേനിയിൽനിന്നു നേരിട്ടു ജ്ഞാനം നേടിയവരും മറ്റൊരു കൂട്ടർ മസീഹ് മൗഊദിന്റെ അനുയായികളും. എന്നാൽ മഹ്ദിയുടെ അനുയായികളെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നില്ല. മറിച്ച് ആ രണ്ടു കൂട്ടർക്കും ഇടയിലുള്ളവർ വക്രതയുള്ളവരും വഴിപിഴച്ചവരുമായിരിക്കുമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മഹ്ദി, മസീഹിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനായ ഒരു വ്യക്തിയല്ലെന്നും രണ്ട് അവസ്ഥകളെ മുൻനിർത്തി രണ്ട് നാമങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ട ഒരേ ആളാണെന്നും ഇതുകൊണ്ട് സ്ഥാപിതമാകുന്നു.

പോരെങ്കിൽ ഹദീസിൽ മസീഹ്മൗഊദിന് എന്തൊരു കർത്തവ്യം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ മിക്കവാറും അതേ കർത്തവ്യം തന്നെയാണ് മഹ്ദിക്കും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മസീഹും മഹ്ദിയും ഒരാളാണെന്നതിന്ന് ഇതും ഒരു തെളിവാകുന്നു. കൂടാതെ വരാനിരിക്കുന്ന മസീഹിന്റെയും മഹ്ദിയുടെയും രൂപാകൃതിയും ഹദീസിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഒന്നുതന്നെയാണ് *(മുസ്നദ് അഹ്മദ്)*. അപ്പോൾ അവർ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളാകുന്നതെങ്ങനെ? കൂടാതെ സത്യവാനായ ഒരു ഖലീഫ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾ ഖിലാഫത്തുവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ ആളെ കൊന്നുകളയണമെന്നും ഹദീസിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സാരം യുദ്ധസ്ഥിതിയിലാണെങ്കിൽ അയാളെ എതിർത്തു കൊല്ലുകയും അല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ മരിച്ചവനെപ്പോലെ കണക്കാക്കി അയാളുമായുള്ള ബന്ധം വേർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ്. ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരേ സമയത്ത് രണ്ട് ഖലീഫമാരുണ്ടാകുമെന്നു എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കും? ഇസ്ലാമികാദ്ധ്യാപനമനുസരിച്ച് ഒരു സമയത്ത് ഒരു ഇമാം മാത്രമേ ഉണ്ടാവാൻ പാടുള്ളൂ. മസീഹും മഹ്ദിയും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളല്ലെന്നും നേരെമറിച്ച്, അവസാനകാലത്ത് നബിതിരുമേനിയുടെ ഖലീഫയായിരിക്കുന്ന ഒരേ വ്യക്തിയുടെ രണ്ട് പേരുകളാണവ എന്നും ഉള്ളതിലേക്ക് ഇതും ഒരു തെളിവാണ്.

ഇതുവരെയും നാം തെളിവായി സ്വീകരിച്ചതു നിഗമനപ്രധാനങ്ങളായ രേഖകളാണ്. ഇനി മസീഹും മഹ്ദിയും ഒരാളാണെന്നു നബിതിരുമേനി(സ) സ്പഷ്ടമായി പറയുന്ന ഒരു ഹദീസ് വായന

ക്കാരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കാം. നബിതിരുമേനി പറയുകയാണ്:

لَا الْمَهْدِيُّ إِلَّا عِيسَى

"വാഗ്ദത്ത മഹ്ദി ഈസായല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല" (ഇബ്നുമാജ)

എത്ര വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ വാക്കുകൾകൊണ്ടാണ് നബിതിരുമേനി മസീഹും മഹ്ദിയും രണ്ട് വ്യക്തികളല്ലെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് തന്നെയാണ് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മഹ്ദിയെന്നും വിധി കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്? നബിതിരുമേനിയിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർക്കാർക്കും തിരുമേനിയുടെ ഈ വാക്കുകളുടെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ, ഹൃദയത്തിൽ വക്രതയുള്ളവർ ആയിരമായിരം എതിർന്യായങ്ങൾ ഉന്നയിക്കും. അത്തരക്കാരോട് ഞങ്ങൾക്കൊന്നും പറയാനില്ല. നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ വിധിക്ക് തലചായ്ക്കുന്നത് മോക്ഷമാണെന്ന പാഠം ആദ്ധ്യാത്മികവിദ്യാലയത്തിൽനിന്ന് പഠിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളെ മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്.

ഇനിയും, മസീഹ്മൗഊദ് ഇമാംമഹ്ദിയാണെന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്ന നബിതിരുമേനിയുടെ മറ്റൊരു ഹദീസ് കൂടിയുണ്ട്. തിരുമേനി പറയുകയാണ്:

يُوشِكُ مَنْ عَاشَ فِيكُمْ أَنْ يَلْقَى عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ إِمَامًا مَهْدِيًّا وَحَكَمًا عَدْلًا فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخِنْزِيرَ.........

"നിങ്ങളിൽ ഏതൊരുവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവൻ ഈസബ്നുമർയമിനെ കാണും-ഇമാംമഹ്ദിയും നീതിമാനായ വിധികർത്താവുമായിട്ട്. അദ്ദേഹം കുരിശിനെ മുറിക്കുകയും പന്നിയെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും......." (മുസ്നദ് അഹ്മദ്)

നോക്കുക. എത്ര സ്പഷ്ടമായ നിലയിലാണ് ഈസാനബി തന്നെയാണ് ഇമാംമഹ്ദിയെന്ന് നബിതിരുമേനി(സ) ഈ ഹദീ

സിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്! എന്നാൽ അത്ഭുതം! നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിനാൽ ഇന്ന് ഞങ്ങളെ കാഫിറെന്നും മുർത്തദ്ദെന്നും അവർ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! അതേസമയം നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ അധ്യാപനങ്ങളെ കീറക്കടലാസ്സ് പോലെ അവർ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! കഷ്ടം!

മസീഹും മഹ്ദിയും ഒരാളാണെന്ന് മേൽകാണിച്ച രേഖകൾ കൊണ്ടു സൂര്യപ്രകാശം പോലെ തെളിയുന്നുണ്ട്. അവർ വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളല്ലെന്ന് സംശയത്തിന്നിടയില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമായി നബിതിരുമേനി(സ) പറഞ്ഞിരിക്കെ, അവർ വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളാണെന്ന് മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമെന്തെന്ന് ചോദിക്കാം. അതിന്നുള്ള മറുപടിയിതാണ്: ഈസാനബി ജീവനോടുകൂടി ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നും അദ്ദേഹം അവസാനകാലത്ത് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുമെന്നുള്ളത് മുസ്‌ലിംകളുടെ പൊതുവിശ്വാസമായിത്തീർന്നു. അതേ സമയത്ത് മഹ്ദിയെ സംബന്ധിച്ച അവരുടെ ഏകകണ്ഠമായ വിശ്വാസം അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരാളായിരിക്കുമെന്നാണ്. അതിനാൽ, ഈസാനബി ആകാശത്തുനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുമെന്ന തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ നിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മസീഹും മഹ്ദിയും ഒരാളാണെന്ന് സമ്മതിക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. ഈസാനബിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തെറ്റായ വിശ്വാസം അവർ കയ്യൊഴിയുകയും അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹും മഹ്ദിയും ഒരാളാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുക അവർക്ക് എളുപ്പമായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ജനിക്കുന്ന ആളും ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്ന ആളും ഒന്നാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഒരാൾക്ക് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത പേരുകൾ നൽകാൻ കാരണമെന്തെന്ന് മുമ്പ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഇവിടെ അത് ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, വരാനിരിക്കുന്ന ആൾ വിവിധോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് വരേണ്ടത്. ആ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് രണ്ടാകുന്നു - കുരിശിന്റെ ഖണ്ഡനവും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണവും. അതിനാൽ കുരിശിനെ മുറിക്കുന്ന

ആൾ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈസാമസീഹെന്നും മുസ്ലിംസമുദായത്തിന്റെ ഉദ്ധാരകൻ എന്ന നിലയിൽ മഹ്ദി എന്നും പേർ നൽകപ്പെട്ടു.

മസീഹു ഇറങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പായി മഹ്ദി ലോകത്തു ആവിർഭവിക്കുമെന്നും മഹ്ദി ഇമാമും, മസീഹ് മഅ്മൂമും ആകുമെന്നും മറ്റും ഹദീസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മസീഹും മഹ്ദിയും രണ്ടു വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ഈ അനുമാനം ശരിയല്ല. എന്തെന്നാൽ മസീഹിന്റെ കാലത്ത് മറ്റൊരു മഹ്ദിയുണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്നത് ശക്തിമത്തായ രേഖകളാൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ അതിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. തീർച്ചയായും മറ്റു വ്യക്തമായ ഹദീസുകൾക്കു വിരുദ്ധമല്ലാത്ത ഒരർത്ഥം അതിനുനൽകേണ്ടിവരും: ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മുൻനിർത്തി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വിഷമമൊന്നുമുണ്ടാവുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾ മഹ്ദിയെന്ന പദവിയിൽ നബി തിരുമേനി(സ)യുടെ സദൃശനും പ്രതിരൂപവും മസീഹെന്ന പദവിയിൽ ഈസാനബിയുടെ സദൃശനും പ്രതിരൂപവുമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹ്ദവിയ്യത്തിന്റെ ഗുണം മസീഹിയ്യത്തിന്റെ ഗുണത്തേക്കാൾ മികച്ചതാണെന്നു സംശയിക്കാനെന്തുണ്ട്? ഈ നിലപാടിനെയാണ് ആലങ്കാരികമായി മഹ്ദി ഇമാമും, മസീഹ് മഅ്മൂമും ആയിരിക്കുമെന്ന വചനത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആളുടെ മഹ്ദവിയ്യത്തിന്റെ പദവി മസീഹിയ്യത്തിന്റെ പദവിയുടെ മുന്നിലിയാരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മസീഹിയ്യത്തുഗുണം മഹ്ദവിയ്യത്തുഗുണത്തെ അനുഗമിക്കുമെന്നും സാരം. മഹ്ദി ആദ്യം വരുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട പരിഷ്കർത്താവ് മഹ്ദിയെന്ന പദവിയിൽ ആദ്യം വെളിപ്പെടുമെന്നും മസീഹിയ്യത്തുവാദം പിന്നീടു പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നുമാണ്. അതനുസരിച്ചു, ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് ആദ്യം പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മുജദ്ദിദാണെന്ന വാദം മാത്രം-അതാണ് മഹ്ദിയ്യത്തിന്റെ സ്ഥാനം-പുറപ്പെടുവിക്കാനും പിന്നീട് ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ കഴി

ഞ്ഞതിന്നുശേഷം മസീഹ് മൗഊദാണ് എന്ന വാദം പുറപ്പെടുവിക്കാനും അല്ലാഹു ഇടയാക്കി. കണ്ണുള്ളവർ കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ.

ആകയാൽ, മസീഹ് മൗഊദിന്റെ കാലത്ത് വേറൊരു മഹ്ദി ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നും മസീഹിനേയും മഹ്ദിയേയും സംബന്ധിച്ച വാഗ്ദത്തം ഒരേ വ്യക്തിയുടെ ആവിർഭാവത്താൽ പൂർത്തിയാകുമെന്നും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു.

■

ABOUT THIS BOOK

This book entitled "Easa Nabiyude Maranavum Punaragamanavum" deals with the arguments in The Holy Qur'an and the Traditions proving the death of Jesus Christ (Peace be upon him) whom most of the Muslims and Christians believe to be still alive. It also exposes the theory that Jesus Christ rescued from the heinous death on the cross traveled to India and died at Srinagar, Kashmir.

The author of this book is Hadhrat Mirza Bashir Ahmad M.A (R). This book is published by Islam International Publications, Kerala and The Malayalam translation is prepared by late V Abdul Qayyoom sahib

Publishers